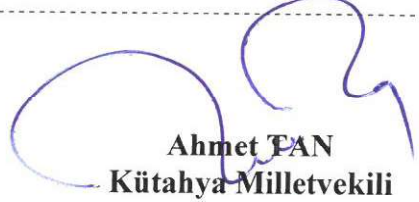

ADALET ve KALKINMA PARTİSİ T.B.M.M. Grup Başkanlığı
Tarih : 07.10.2022
Sayı : 221

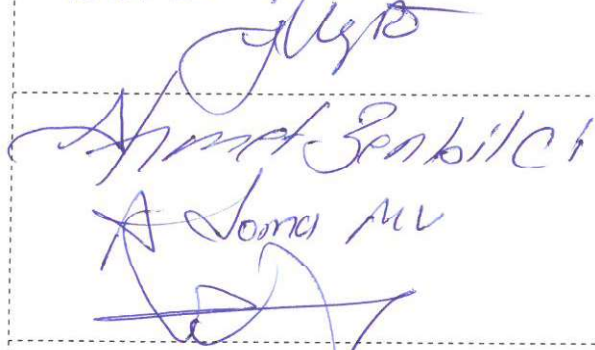
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmaktadır.
Gereğini arz ederiz.

	 Ahmet TAN Kütahya Milletvekili

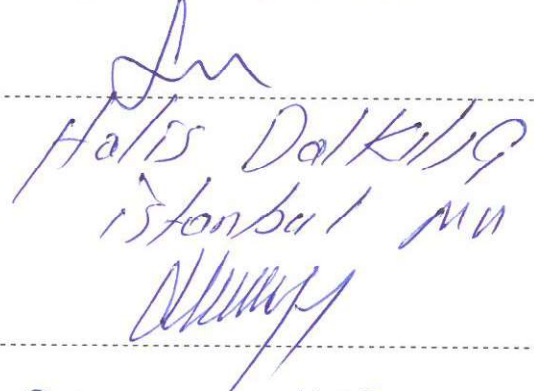
Yasin Uluin

Burdur Mr.

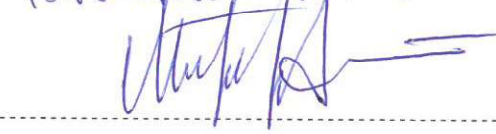
Selma Oğuzhan Eser

Karaman Mr.

Mustafa Demir

İstanbul M.V.

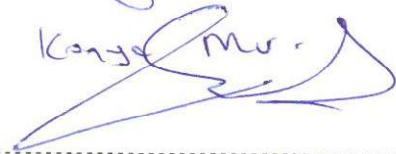
Rümeysa KADAK

İstanbul Mr.

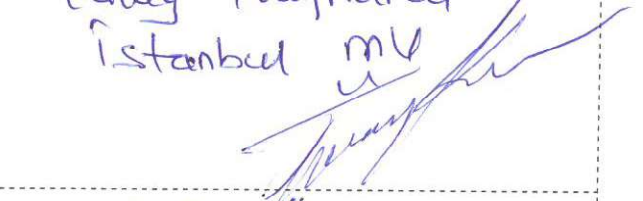
Gülşay Samancı

Konya Mr.

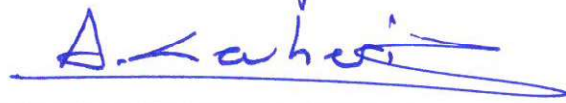
Tülay Kaynarca

İstanbul Mr.

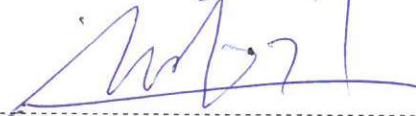
Mehmet Ali Acıheri

Sanlıurfa Mr.

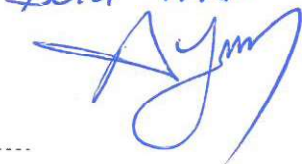
Nilgün Ök

Denizli M.V.

ARZU AYDIN

Zolu Mr.

GENEL GEREKÇE

Kanun Teklifi ile ülkemizdeki yeni ekonomik gelişmelere uyum, ekonomik program hedeflerinin gerçekleştirilmesi, ülke ekonomisinin uluslararası rekabetçiliğin geliştirilmesi, ekonomik büyümeye ve dış ticaret dengesine olumlu katkı sağlanması, ülkemize döviz girdisi sağlamak suretiyle ekonomik istikrarın korunması ve istihdam imkânlarının artırılması ilkeleri çerçevesinde, çalışanlara ve işverenlerine bazı teşvikler sağlanmasına, işletmelerin sermaye yapılarının güçlendirilmesi ve özsermayeyle finansmanın teşvik edilmesine, Türk lirası enstrümanlara yatırım yapılmasının teşvik edilmesine ve bireysel yatırımcıların desteklenmesine yönelik bazı vergisel düzenlemeler başta olmak üzere; finansal piyasalara yönelik düzenlemeler, gelişen teknoloji ve uygulamada görülen farklılıkların ortaya çıkardığı ihtiyaçların bir gereği olarak kamu gözetimi ve muhasebe standartlarına ve bu bağlamda bağımsız denetimin güçlendirilmesi, kaçak akaryakıtın tasfiyesi, Milli Piyango İdaresi tarafından yönetilmeye devam olunan eşya piyangosuna ilişkin uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesine ve çeşitli konulara yönelik olarak muhtelif kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılmaktadır.

Bu çerçevede hazırlanan Teklifte;

- Yenilenebilir enerji kaynaklarından en üst düzeyde istifade etme hedefi doğrultusunda elektrik enerjisi üretiminin teşvik edilmesi amacıyla, lisanssız yürütülebilecek faaliyetler kapsamında apartmanların çatı ve cephelerinde kurulan elektrik üretim tesislerine 25 kW'lık sınır dahilinde sağlanmış olan vergi teşvikinin sınırı 50 kW olarak yeniden belirlenmektedir.
- Çalışanlara yemek bedeli olarak yapılan günlük belirli bir tutarı aşmayan ödemeler, kullanım amacına bakılmaksızın doğrudan gelir vergisi istisnası kapsamına alınmaktadır.
- İşverenlerce çalışanların 1.000 Türk Lirasına kadar elektrik, doğalgaz ve ısınma giderlerin ödenmesi amacıyla sağlanan menfaatler gelir vergisinden istisna edilmekte ve bu ödemelerin sigorta prim kesintisine tabi tutulmaması sağlanmaktadır.
- Yurt dışındaki onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerde çalışan hizmet erbabının ücretleri gelir vergisinden istisna edilmektedir.
- Gerçek kişilere tanınan ve uygulama süresi 31/12/2022 tarihinde sona erecek olan bireysel katılım yatırımcısı indirimi uygulamasının süresi, 31/12/2027 tarihine kadar uzatılmakta ve ilgili yılda gelir vergisi beyannamesinde indirim konusu yapılabilecek tutar güncellenmektedir.
- Sermayesi, işletmeden çekilmesi halinde vergilendirilmeyecek olan ayni veya nakdi sermayenin dışında farklı unsurları da barındıran şirketlerin, sermayelerini azaltmaları durumunda, sermayenin hangi unsurunun ne kadar tutarda azalacağı ve azaltıma konu edilen bu unsurlar üzerinden nasıl vergileme yapılacağı hususu netleştirilmektedir.
- Yabancı paralarını ve altın hesabı bakiyelerini Türk lirası mevduat ve katılma hesaplarına dönüştüren mükelleflerin elde etikleri faiz ve kâr payı gibi kazançlarına sağlanan kurumlar vergisi istisnası uygulamasının, 2022 yılı sonunda sona erecek olan uygulama süresi 2023 yılının sonuna uzatılmaktadır.
- Sosyal Güvenlik Kurumuna gayrimenkullerin elektronik ortamda satışı da dahil olmak üzere her türlü satışı ve diğer iş ve işlemlerin yürütülmesine ilişkin düzenleme yapma yetkisi verilmektedir.
- Öğrenim kredisi alan öğrencilerin; borçlarını iki yıl sonra başlamak üzere kredi aldığı kadar sürede, aldıkları miktar tutarında ve aylık dönemler halinde ödemelerine imkân tanınmaktadır.

- Evrensel posta hizmeti gelirlerinin yılda bir kez hesaplanarak ödenmesi, böylece hizmet sağlayıcılarına kolaylık sağlanmaktadır.
 - Önemli bir kısmı temel ihtiyaçlara tekabül eden elektrik, su, doğalgaz, telefon gibi abonelik sözleşmelerinden kaynaklanan küçük tutarlı borçların, icra takiplerinin sonlandırılmasını özendirmek amacıyla bu alacakların “değersiz alacak” kategorisine alınması ve işletme kayıtlarından çıkarılabilmesi sağlanmaktadır.
 - Küçük tutarlı alacaklarla ilgili yapılan icra takiplerinin sonlandırılması amacıyla yapılan bir diğer düzenleme ile de varlık yönetim şirketlerince takip edilen ve anaparası belli tutarı aşmayan alacakların, anaparasının yarısı Hazine ve Maliye Bakanlığı bütçesinden karşılanarak ödenmek suretiyle kalan kısmının, vekâlet ücreti, faiz ve benzeri ek yükümlülüklerin takibinden vazgeçilmesi sağlanmaktadır.
- Diğer taraftan;
- Anayasa Mahkemesinin 2020 ve 2021 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanunlarının taşıtların cinslerinin ve bedellerinin yıl içerisinde belirlenmesine yönelik hükümlerine yönelik iptal kararları doğrultusunda Taşıt Kanununda değişiklik yapılması,
 - 65 yaşını doldurmuş yoksul yaşlılar ile engellilere bağlanmakta olan yaşlı ve engelli aylıkları ile ilgili ödemeler gerçekleştirildikten sonra kişilerin ölüm, gelir değişikliği, engel durumu değişikliği gibi sebeplerle durumunda değişiklik olduğunun tespit edilmesi nedeniyle yapılan yersiz ödemelerden kaynaklı alacaklar ve bunların fer’ilerinin terkin edilmesi,
 - Üniversitelerin tıp fakültelerinin son sınıfında bulunan öğrenciler ile diş hekimliği fakültelerinin dördüncü yılını tamamlayıp beşinci yılına geçen öğrencilere bu dönemde öğretim üyesi rehberliğinde yaptıkları uygulama çalışmaları karşılığında net asgarî ücrete endeksli ödeme yapılması imkânının sağlanması,
 - Bankacılık sektörü ile Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun denetim ve gözetimine tabi diğer finansal kuruluşların ihtiyaç duyduğu kanuni düzenlemelerin hayata geçirilmesi ve söz konusu kuruluşların düzenleme ve denetim çerçevesinin daha etkin hale getirilmesi hedefi çerçevesinde; Teknolojinin yoğun kullanımıyla değişen ve dönüşen bankacılık sektöründe, yalnızca dijital ortamda hizmet veren yeni nesil şubesiz bankalara verilen sınırlı faaliyet izinlerine ilişkin düzenleme çerçevesinin netleştirilmesi; Bankaların müşterilerine sundukları hizmetlerin güvenli ve kesintisiz bir şekilde sürdürülmesinde önemli yeri bulunan destek hizmeti kuruluşları ile diğer hizmet sağlayıcılardan alınacak hizmetler için uyulması gereken usul ve esasların belirlenmesi yetkisinin Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruluna verilmesi; gelişen teknoloji karşısında finansman şirketlerinin iş yapış şekillerinin teknolojiye uyum sağlaması ve bu şirketlerin rekabet gücünün artırılması bakımından, finansman şirketlerinin kullandıkları kredi tutarlarını doğrudan aktarmak mecburiyetinde olduğu satıcılar ile önceden yapmaları gereken “gencl sözleşmelerin” yazılı şeklin yanında elektronik ortamda da kurulabilmesine imkân sağlanması; 6361 sayılı Kanuna tabi şirketlerin kuruluş izninde aranan şartların ya da bu şirketlerin ortaklarınca kurucularda aranan şartların kaybedilmesi halinde, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruluna bu durumdaki şirketlerin faaliyet iznini iptal edebilme yetkisinin verilmesi,
 - Götürü bedel sözleşme hükümleri gereğince, 2022 yılı götürü bedel sözleşme tutarından aşağıda kalan tahakkuk tutarları arasındaki fark kamu üniversite hastanelerinin 2023 yılındaki alacaklarından mahsup edilecek olup, bu durum 2023 yılında sağlık hizmetlerinin sürdürülmesinde aksaklıklara neden olabileceğinden, 2022 yılında verdikleri sağlık hizmeti bedelinin götürü bedel sözleşme tutarından düşük olması durumunda aradaki farkın terkin edilerek kamu üniversite sağlık hizmeti sunucularının finansal sürdürülebilirliğinin desteklenmesi,

- Kaçak akaryakıtın il özel idaresi bulunmayan yerlerde defterdarlık yerine yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığına teslimi ve kaçak akaryakıtın tasfiyesine ilişkin düzenleme yapılması,
- Eşya piyangosu ve çekiliş düzenlemek üzere Milli Piyango İdaresinden alınan izin bedellerine ilişkin hükümlerin güçlendirilmesi ve ayrıca düzenleme hak ve yetkisi İdareye verilmiş olan şans oyunları, her türlü eşya piyangosu, müşterek bahis veya benzeri oyunları yetkisiz olarak oynatanlara, yurt dışındaki oyunların internet yoluyla Türkiye’den oynanmasına imkân sağlayanlara, para nakline aracılık edenlere, oynamaya teşvik edenlere ve gerekli izni almakla birlikte yükümlülüklerini tam veya süresinde yerine getirilmeyenlere uygulanacak yaptırımlar getirilmesi,
- 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede yer alan avukatlık vekâlet ücreti düzenlemesinin; dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında bulunmadığı gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması nedeniyle, söz konusu hüküm yeniden düzenlenmesi,
- Finansal tabloların güvenilirliğinin, işletmelerin faaliyetleri ile ilgilenen kişi ve kuruluşların işletmeler hakkında doğru bilgi edinmelerinin sağlanması açısından önemi dikkate alındığında, işletmelerin kamuya açıkladıkları finansal tablolardaki bilgilerin doğruluğunun ve yasal düzenlemelere uygunluğunun düzenli olarak denetlenmesi, denetim standartlarının tek elden belirlenmesi ve Türkiye’deki bağımsız denetim alanındaki dağınık yapının ortadan kaldırması amacıyla kurulmuş olan Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu Kanununda değişiklikler öngörülerek bu kapsamda, ulusal ve uluslararası güncel düzenlemelere uyum sağlanması amacıyla yeni hükümler ihdas edilmekte, Kurul’un görev ve yetkilerinde değişikliğe gidilmekte, Kurum nezdinde eğitim vb faaliyetleri yürütmek üzere Merkez kurulmakta, bağımsız denetim kuruluşları ve bağımsız denetçiler nezdinde Kurum tarafından gerçekleştirilen inceleme sürecine ve idari yaptırımlara ilişkin uygulamada karşılaşılan ihtiyaçlara yönelik değişiklikler yapılması,
- COVID-19 salgın hastalığının ülkemizde yayılmasını önlemek amacıyla 11/3/2020 tarihinden itibaren alınan tedbirlerin ihlal edilmesi sebebiyle verilen idari para cezalarının tahsilinden vazgeçilmesi yine salgın sebebiyle ödenen kısa çalışma ödeneği ile nakdi ücret desteği ödemelerinde hatalı işlemlerden kaynaklanan tüm fazla ödemelerin terkin kapsamına alınması,
- Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı Yönetim Kurulunda seçim ile işbaşına gelen özel sektör temsilci sayısında turizm tesisleri sayıları göz önünde bulundurularak bölgelere göre değişiklik yapılması ve artırılması,
- Turizm payı alınan mükellefler ile bu mükelleflerden alınan pay oranlarının yeniden düzenlenmesi,
- Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna konu alanlarda haksız rekabetin önlenmesi, kayıt dışılığın azaltılması ve haksız ticari kazançlara engel olunması amacıyla mezkur Kanuna aykırılık ile müeyyide arasında ölçülülüğün sağlanması ve mevzuatın uygulanabilirliğinin artırılması hedeflenerek idari para cezasının tutarlarının güncellenmesi, amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Gelir Vergisi Kanununun yürürlükte olan 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (9) numaralı bendi uyarınca, yenilenebilir enerji kaynaklarından en üst düzeyde istifade etme hedefi doğrultusunda elektrik enerjisi üretiminin teşvik edilmesi amacıyla, sahibi oldukları veya kiraladıkları meskenlerde, 6446 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi hükümlerine göre lisanssız yürütülebilecek faaliyetler kapsamında kurdukları, çatı ve cephe uygulamalı yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı ve kurulu gücü azami 25 kW (25 kW dahil) olan, elektrik üretim tesisinden ürettikleri elektrik enerjisini son kaynak tedarik şirketlerine satan gerçek kişiler, gelir vergisinden muaf esnaf kapsamındadır.

Günümüzde, özellikle çevresel etkiler dikkate alındığında, enerji ihtiyacının yenilenebilir enerji kaynaklarından karşılanması artık bir tercihten ziyade zorunluluk haline gelmiştir. Bu amaçla maddeyle, sahibi olunan veya kiralanan konutlarda halen 25 kW'lık sınır dahilinde sağlanmış olan teşvikin sınırı 50 kW olarak yeniden belirlenmektedir.

MADDE 2- Mevcut uygulamaya göre, işverenler tarafından çalışanlara işyerinde veya müstemilatında yemek verilmek suretiyle sağlanan menfaatler gelir vergisinden istisna edilmiştir. İşverenlerce işyerinde veya müstemilatında yemek verilmeyen durumlarda ise çalışan günlere ait bir günlük yemek bedelinin ilgili yıl için belirlenen tutarı (2022 yılı için 51 TL'yi) aşmaması ve buna ilişkin ödemenin yemek verme hizmetini sağlayan mükelleflere yapılması şartıyla bu ödemeler istisna kapsamında değerlendirilmektedir.

Ödemenin bu tutarı aşması halinde aşan kısım ile hizmet erbabına yemek bedeli olarak nakden yapılan ödemeler ve bu amaçla sağlanan menfaatler ücret olarak vergilendirilmektedir. Ayrıca, yemek bedelinin yemek kartlarına/çeklerine yüklenmek suretiyle kullanıldığı durumlarda ise yemek bedelinin maddede yer alan haddi aşmayan kısmının yemek verme hizmeti sağlayan işletmelerde kullanılması kaydıyla gelir vergisinden istisna olup, bu kartların/çeklerin yemek hizmeti vermeyen market gibi işletmelerde alışveriş yapılmasında kullanıldığı durumlarda ise söz konusu istisnadan faydalanılamamaktadır.

Yapılan düzenlemeyle, yemek bedelinin çalışanların banka hesabına yatırılması ve çalışanlarca bu tutarların yemek hizmeti veren işletmeler dışında da kullanılması durumunda, anılan istisnadan faydalanılmasına imkân tanınmaktadır.

Maddeyle yapılan diğer bir düzenlemeyle, yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerde, hizmet erbabının yurt dışında çalıştırılmasını teşvik etmek amacıyla, yurt dışında bu işlerde çalışmak üzere götürülen ve fiilen yurt dışında çalışan hizmet erbabına yurt dışından karşılanarak yapılan ücret ödemeleri gelir vergisinden ve dolaylı olarak damga vergisinden istisna edilmektedir.

MADDE 3- 193 sayılı Kanunun geçici 82 nci maddesinin uygulama süresi 31/12/2022 tarihinde sona ereceğinden, yapılan düzenlemeyle anılan maddenin uygulama süresi 31/12/2027 tarihine kadar uzatılmaktadır. Ayrıca, yararlanılacak indirim tutarı olan "1.000.000 Türk lirası", "2.500.000 Türk lirası" olarak güncellenmektedir.

MADDE 4- 2020 ve 2021 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunlarının taşıtların cinslerinin ve bedellerinin yıl içerisinde belirlenmesine yönelik hükümleri, 237 sayılı Kanunun 9 ve 10 uncu maddelerini ilgili yılda uygulanamaz hale getirdiği, anılan hükümlerle tanınan yetkilerin bütçe kanunlarıyla mevcut kanun hükümlerinin açık ve zımnen değiştirilemeyeceği esasıyla bağdaşmadığı gerekçesiyle 8/8/2022 tarihli ve 31917 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Anayasa Mahkemesi'nin 24/2/2022 tarihli ve E. 2020/32, K. 2022/18 sayılı ile 24/2/2022 tarihli ve E. 2021/26, K.2022/19 sayılı Kararlarıyla iptal edilmiştir.

Güvenlik önlemleri binek ve servis cinsi taşıtlar, genellikle yurtdışı temsilciliklerimiz için satın alma suretiyle edinilmekte ve taşıtların bedelleri ülkelere göre farklılık göstermektedir. Bu sebeple, ortalama bir azami satın alma bedeli belirlenmesi mümkün bulunmamaktadır. “Diğer Taşıtlar” ise genellikle kullanım amacına göre donanım ve malzemeler eklenerek üst yapı olarak edinilmekte olup, 237 sayılı Taşıt Kanunu kapsamındaki tüm idarelerin yıl içerisinde edinecekleri bu nitelikteki taşıtların bütçe hazırlık sürecinde cinsleri ve bedelleri öngörülememektedir.

Maddeyle Anayasa Mahkemesi’nin mezkur iptal kararına istinaden, güvenlik önlemleri binek ve servis cinsi taşıtların bedellerinin, “Diğer Taşıtlar” kapsamındaki taşıtların ise cinslerinin ve bedellerinin yılı bütçe kanunlarında belirlenen esaslara göre yıl içerisinde belirlenmesine imkân sağlamak amaçlanmaktadır.

MADDE 5-16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurt Hizmetleri Kanununun 16 ncı maddesinde yapılan değişiklik ile öğrenim kredisi alan öğrencilerin borcunu aldıkları miktar kadar ödeyecekleri, öğrenim kredisi alan öğrencilerin borcunu iki yıl sonra başlamak üzere kredi aldığı kadar sürede ve aylık dönemler halinde ödeyecekleri, öğrenim kredisi almış borçluların çalışmadığının Sosyal Güvenlik Kurumundan teyit edilmesi koşuluyla ve en fazla üç defa olmak üzere erteleme talep etmesi halinde; ilk yıl herhangi bir ilave olmadan, sonraki yıllarda ise her yıl için verilen miktara TÜFE oranına göre değişiklik göstermekle birlikte en fazla yüzde on ilave edilerek kredi borcu hesaplanacağı düzenlenmektedir.

MADDE 6- Öğrenim ve katkı kredisi geri ödemelerine ilişkin taksitlerin zamanında ödenmemesi durumunda yapılacak işlemlere dair düzenlemeleri içeren 351 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “...tekrarında ise tamamı...” ibaresi, Anayasa Mahkemesinin 8/9/2022 tarihli, 2022/67 Esas ve 2022/103 Karar sayılı kararıyla iptal edilmiş olup, ilgili kararda yer alan iptal gerekçelerinin karşılanmasını teminen 351 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde gerekli değişiklikler yapılmaktadır. Bu kapsamda, öğrenim ve katkı kredisi borcu taksitlerinin zamanında ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde, öğrenim ve katkı kredisi borcu için öngörülen son taksitin vade tarihine kadar bekleneyeceği ve son taksitin vade tarihi sonrasında ödenmemiş borçların ilgili vergi dairesine gönderileceği düzenlenmektedir. Süresinde ödenmeyen öğrenim ve katkı kredisi taksitlerine vadesinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı hesaplanacaktır.

MADDE 7- Maddeyle, maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kredi almakta olan veya kredi borcunun ödeme zamanı henüz başlamamış kişilere öğrenim ve katkı kredisi olarak verilen tutarlara endeks hesaplanmayacağı, kredi geri ödemesi devam eden veya borçları vergi dairesine takip için bildirilmiş olan kişilere öğrenim ve katkı kredisi olarak verilen tutarlara ilave edilmiş olan endeks tutarlarının ise terkin edileceği düzenlenmiştir.

Ayrıca, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilen endeks tutarları dâhil taksit tutarları, gecikme zammı gibi alacakların iade edilmeyeceği düzenlenmekte ve takip için vergi dairesine bildirilmiş olan ancak maddenin yürürlük tarihi itibarıyla tahsil edilmemiş bulunan kredi borçlarının içindeki endeks tutarları terkin edildikten sonra bakiye taksit tutarlarının vergi daireleri nezdinde tutulması ve vadelerinde ödenmemeleri durumunda vergi dairelerince bu taksit tutarlarının takibine 6183 sayılı Kanun kapsamında devam olunacağı düzenlenmektedir.

MADDE 8- 2022 sayılı Kanun ile aylık bağlanan kişilerin ekonomik koşullarına göre kendisine ödenen yaşlı ve engelli aylığını tüketerek elden çıkarmak zorunda kalan, günü gününe ve güçlkle geçinen kimselerden olduğu bilinmektedir. Yaşlı ve engelli kişiye yersiz ödenen

aylıkların, 2022 sayılı Kanunda yer alan nedenlerle geri alınması gerekmektedir. Ancak yürütülen takip ve tahsil işlemlerinde, alacağın borçludan tahsilinin mümkün olamadığı ve alacağın tahsili için harcanacak emek ve mesai karşılığında elde edilecek bir kamu menfaatinin bulunmadığı görülmüştür. Bu nedenle maddeyle söz konusu alacakların ve fer'ilerinin terkin edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 9-4/7/2012 tarihli ve 6353 sayılı Kanunun 35 inci maddesi ile 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununa eklenen ek 29 uncu maddeyle üniversitelerin tıp fakültelerinin son sınıfında bulunan öğrencilere bu dönemde öğretim üyesi rehberliğinde yaptıkları uygulama çalışmaları karşılığında ilgili kurumların bütçesinden on iki ay süreyle 4.350 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda aylık ücret ödenmesi öngörülmüş idi. Tıp fakültelerinin son sınıfında bulunan öğrencilere tanınan bu haktan, diş hekimliği fakültelerinin dördüncü yılını tamamlayıp beşinci yılına geçen öğrencilerin de faydalanması öngörülmektedir. Bunun yanı sıra ödenecek tutar net asgarî ücrete endekslenerek artırılmakta ve güncellenmesine de imkân tanınmaktadır. Ayrıca, Gülhane Askeri Tıp Akademisi 6756 sayılı Kanun ile kabul edilen 669 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Sağlık Bilimleri Üniversitesine devredildiğinden ayrıca belirtilmesi gereği kalmadığından madde metninden çıkartılmaktadır.

MADDE 10- 2634 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, ücretsiz girişli günübirlik tesis ile 9 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen altyapı tesislerinin Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yapılması halinde, bu tesislerin kamu yararı için yapıldığı ve kâr amacı da bulunmadığı göz önüne alınarak, ağaçlandırma ve bakım bedeli ile orman köylüleri kalkındırma gelirinin yanı sıra tesisin bütünleyici unsuru olan denizle bağlantısını sağlayan kıyı kullanımlarından Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesinden doğan bedellerin de alınmaması ve ayrıca, ücretsiz girişli günübirlik tesislerin üçüncü kişilere devredilmemesi ve işlettilmemesi öngörülmektedir.

MADDE 11- Uygulamada karşılaşılabilecek tereddütlerin önlenmesini teminen, daha önce Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yapılan ücretsiz girişli günübirlik tesisler ile 9 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen tesisler için ağaçlandırma ve bakım bedeli ile orman köylüleri kalkındırma gelirinin yanı sıra tesisin bütünleyici unsuru olan denizle bağlantısını sağlayan kıyı kullanımlarından Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesinden doğan bedellerin de tahsil edilmeyeceği, varsa tahsil edilenlerin ise iade edilmeyeceğine ilişkin olarak değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 12- Tarım ve Orman Bakanlığınca konaklama ve kış turizm merkezlerindeki günübirlik ile mekanik tesis hattı amaçlı yapılan kiralama sözleşmeleri ile ön izin ve kesin izin verilen, bu izne bağlı olarak Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığınca irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcı ve işletmecilerin sözleşmelerinin Kanunun 8 inci maddesine uyarlanması için 28/7/2022 tarihine kadar olan başvuru süresinin uzatılarak, turizm amaçlı tahsislerle ilgili olarak Tarım ve Orman Bakanlığı ile Kültür ve Turizm Bakanlığının uyguladığı mevzuattan kaynaklanan farklılıkların ortadan kaldırılması ve bu tahsislerin Kültür ve Turizm Bakanlığınca tek elden ve belirli standartlar dahilinde yürütülmesine imkan sağlamak üzere, süresi içerisinde başvuruda bulunamayan yatırımcıların yeniden başvuruda bulunması imkanı getirilmektedir.

MADDE 13- Ülkemizde, engellilerin evde bakımına yardımın uygulaması; 2006 yılında başlatılmıştır. Bu yardım için hane içerisinde kişi başına düşen aylık gelirin, asgari ücretin aylık

net tutarının 2/3'ünden az olması gerekmektedir. Hane içerisinde kişi başına düşen gelir, asgari ücretin net tutarının 2/3'ünü geçtiği takdirde ise 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununun ek 7 nci maddesi kapsamında evde bakım desteği kesilmekte ve varsa yapılan yersiz ödemelerin tamamı yasal faizi ile birlikte geri alınmaktadır.

Bununla birlikte, yersiz yapılan ödemeler çoğunlukla kişinin kusurundan değil sağlık kurulu raporlarında yer alan engel oranlarının değişmesinden veya önceden öngörülemeyen ve süreklilik arz etmeyen gelir elde edilmesinden kaynaklanmaktadır.

Sağlık kurulu raporlarında yer alan engel oranlarının değişmesinin nedeni, çoğunlukla engelliliğin tespit edilmesine ilişkin mevzuatta belirlenen engel oranlarının, mevzuatın değişmesiyle birlikte değişikliğe uğramasıdır. Bu durumda, kişinin engel durumunda herhangi bir değişiklik meydana gelmemekte, ancak engelliliğin ölçülmesi, değerlendirilmesi ve tespitine ilişkin mevzuatın ekinde belirlenen oranlar değiştiğinden yeniden sağlık kurulu raporu aldığı takdirde engel oranı değişmektedir. Bu da yersiz ödeme yapıldığı gibi bir çıkarım yapılmasına neden olmaktadır.

Bu açıklamalar çerçevesinde kanun hükmü gereği tahsil edilmesi gereken tutarların tahsilinin hem güç olduğu, hem hakkaniyete uygun düşmeyeceği değerlendirilmektedir. Nitekim bu amaçla daha önce 2828 sayılı Kanuna eklenen geçici maddelerle de bu tutarların iki kez affı yoluna gidilmiştir.

Açıklanan nedenlerle, kişinin kusurundan kaynaklanmayan ve kanunda belirlenen sınırın aşılması veya engel durumunu bildirir sağlık kurulu raporlarında yaşanan sorunlar nedeniyle ortaya çıkan ve tahsil edilmesi gereken tutarların, hedef grubun sosyoekonomik durumları ve yapılan yersiz ödemeler için kişilere kusur atfedilememesi göz önünde bulundurularak tahsili yoluna gidilmemesi gerekmektedir.

Bu nedenle, daha önce 18/1/2017 tarihli ve 6770 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle 2828 sayılı Kanuna eklenen geçici 15 inci maddeyle yapılan uygulamanın tekrarı amaçlanmaktadır.

MADDE 14- Yapılan düzenleme ile Yeni Koronavirüs (Covid-19) sebebiyle gerçekleştirilen kısa çalışma başvurularının alınması, değerlendirilmesi ve ödenmesine ilişkin işlemler ile nakdi ücret desteği ödemelerinde de Bakanlık ve Kurum personeline herhangi bir sorumluluk yüklenmemesi, Yeni Koronavirüs (Covid-19) sebebiyle ödenen kısa çalışma ödeneği ile nakdi ücret desteği ödemelerinde hatalı işlemlerden kaynaklanan tüm fazla ödemelerin terkin kapsamına alınması, tahsil edilenlerin ise iade veya mahsup edilmemesi, kısa çalışma uygulanan dönemde 4857 sayılı İş Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (II) numaralı bendinde yer alan sebepler hariç olmak kaydıyla işveren tarafından işçi çıkarılmasına istinaden oluşan fazla ve yersiz ödemeler ile ceza soruşturmasına veya kovuşturmasına konu olmuş kısa çalışma ödeneği ile nakdi ücret desteği ödemelerinin terkin kapsamı dışında tutulması, ceza soruşturması veya kovuşturması sonucu soruşturmaya yer olmadığına dair karar veya beraat kararı verilenler hakkında terkin hükümlerinin uygulanması amaçlanmaktadır.

MADDE 15- Turistik kolaylıklar kapsamında taşıt getiren kişilerin taşıtsız olarak yurt dışına çıkmaları durumunda taşıtı gümrük gözetimine bırakmaları ya da gümrük idaresine müracaat ederek veya e-Devlet üzerinden taşıtın başkası tarafından kullanılmayacağına ilişkin taahhütname vermeleri gerekmektedir. Aksi takdirde 4458 sayılı Gümrük Kanununun 238 inci maddesi uyarınca idari para cezası uygulanmaktadır.

Ancak, söz konusu cezanın bahse konu fiil için orantısız şekilde yüksek olduğu değerlendirilmekte; keza, taşıt hak sahibi yurt dışındayken taşıtın kullanılması durumunda hem hak sahibi hem de kullanan kişi adına ayrıca anılan madde uyarınca para cezası uygulanmaktadır. Bu doğrultuda 4458 sayılı Gümrük Kanununun 241 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 16- Turistik kolaylıklar kapsamında taşıt getiren kişilerin taşıtsız olarak yurt dışına çıkmaları durumunda, taşıtı gümrük gözetimine bırakmamaları ya da gümrük idaresine müracaat etmemeleri veya e-Devlet üzerinden taşıtın başkası tarafından kullanılmayacağına ilişkin taahhütname vermemelerine ilişkin 241 inci maddenin altıncı fıkrasının (e) bendinde yapılan düzenlemenin, bu düzenlemeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğünden önce işlenip, tahsili gerçekleşmemiş fiiller hakkında da uygulanması temin edilmektedir.

MADDE 17- Günün teknolojisine uygun inovatif yeni iş modelleriyle bankacılık faaliyetinde bulunmak isteyen yeni nesil dijital (şubesiz) bankalar gibi oyuncuların riskini sınırlandırmak bakımından dünya örneklerinde olduğu gibi söz konusu oyunculara sınırlı veya kısıtlı faaliyet izni verilebilmesi önem arz etmektedir. 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 10 uncu maddesine göre Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından aksi kararlaştırılmış olmadıkça, Kanunun 4 üncü maddesinde belirtilen bütün faaliyetleri aynı maddenin son fıkrasındaki sınırlamalar çerçevesinde kapsayacağı belirtilmiş olmakla birlikte, bu hüküm muğlaklık arz etmekte ve Kurulun bankalara faaliyet konuları bazında sınırlı veya kısıtlı faaliyet izni verip veremeyeceği hususunun açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

Bu çerçevede maddeyle, Kurulun, bankalara faaliyet konuları bazında sınırlama veya kısıtlamalar getirmek suretiyle de faaliyet izni vermeye yetkili olduğunun netleştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 18- 5411 sayılı Bankacılık Kanunu ile bankalara destek hizmeti sunan kuruluşlara ilişkin usul ve esas belirlemeye yönelik BDDK'ya kanun ile doğrudan verilmiş bir yetki bulunmamakta olup, maddeyle bu yetki eksikliğinin giderilmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda, bankaların müşterilerine sundukları hizmetlerin güvenli ve kesintisiz bir şekilde sürdürülmesinde önemli yeri bulunan hizmet sağlayıcıların uymaları gereken usul ve esasların belirlenmesi yetkisinin Kurula verilmesi sağlanmış olacak ve böylelikle bu yetki kapsamında belirlenmiş usul ve esaslara uyulmaması halinde Kanunun 148 inci maddesi uyarınca ilgili hizmet sağlayıcıya doğrudan idari yaptırım uygulanabilmesi de hukuki zemine kavuşmuş olacaktır.

Söz konusu maddeyle ayrıca, 5411 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında yer verilen en az beş banka ya da finansal kuruluş tarafından kurulacak şirketlerin tabi olacağı usul ve esasları belirleme yetkisinin Kurulda olduğunun da netleştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 19- Maddeyle, 5411 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle uyumlu olarak, sınırlı faaliyet izni verilen durumlarda bu sınırlama veya kısıtlamalara uymayanların ya da 5411 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin son fıkrasındaki kısıtlamalara uymayanların tabi olacağı idari yaptırımın caydırıcı hale getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 20- Maddeyle, Sosyal Güvenlik Kurumunun gayrimenkullerinin iş ve işlemlerine ilişkin genel çerçevenin belirlenebilmesi, Kuruma bu konuda yönetmelik çıkartma yetkisinin tanınması ve ilgili mevzuat hükümleri arasındaki uyumsuzlukların giderilmesi amacıyla yasal düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 21- Sosyal Güvenlik Kurumu ile Götürü Bedel Üzerinden Sağlık Hizmetleri Alım Sözleşmesi ve Usul Esasları kapsamında; üniversite sağlık hizmeti sunucuları ile 2022 yılı global ödeme tutarları belirlenmek suretiyle sözleşmeler imzalanmıştır.

Yeni Koronavirüs (Covid-19) pandemisi nedeniyle; üniversite sağlık hizmeti sunucularınca hizmetin ifasında mali güçlük yaşanmaması ve hizmetlerinin

sürdürülebilirliğinin sağlanması amacıyla ek sözleşmeler ile üniversite sağlık hizmeti sunucularına ek bütçe desteği sağlanmıştır.

Pandemiyle mücadele sürecinde üniversite sağlık hizmeti sunucuları tarafından verilecek sağlık hizmetlerinin seyrindeki süregelen belirsizlik nedeniyle 2022 yılı toplam tahakkuk tutarlarının, 2021 yılı verilerine göre belirlenen 2022 yılı götürü bedel sözleşme tutarlarına göre düşük olması beklenmektedir.

Götürü bedel sözleşme hükümleri gereğince, 2022 yılı götürü bedel sözleşme tutarından aşağıda kalan tahakkuk tutarları arasındaki fark üniversite hastanelerinin 2023 yılındaki alacaklarından mahsup edilecektir. Bu durum da kamu üniversite sağlık hizmeti sunucularınca 2023 yılında sağlık hizmetlerinin sürdürülmesinde aksaklıklara neden olabileceğinden, 2022 yılında verdikleri sağlık hizmeti bedelinin götürü bedel sözleşme tutarından düşük olması durumunda aradaki farkın terkin edilmesi ile kamu üniversite sağlık hizmeti sunucularının finansal sürdürülebilirliğinin desteklenmesi amaçlanmıştır. Terkin edilen bu tutarların, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bütçesine bu amaçla tahsis edilecek ödenekten karşılanması amaçlanmaktadır.

MADDE 22- Ülkemizdeki ekonomik büyümede ve kalkınmada önemli bir payı olan sermaye şirketleri, faaliyetlerinin reel olarak büyümesi sonucu gereken fon ihtiyacının giderilmesi veya yeni yatırımlarının finansmanı amacıyla sermayelerini artırabilmektedirler. Bu şirketler vergisel düzenlemelerin sağlamış olduğu avantajlar ve enflasyonist dönemlerden olumsuz şekilde etkilenebilen sermayelerinin güncellenmesi ihtiyacı başta olmak üzere çeşitli nedenlerle de sermaye artırımına gidebilmektedirler. Sermaye artırımını ortaklarca şirket bünyesine konulan aynı veya nakdi sermaye şeklinde olabileceği gibi işletme faaliyetleri sonucu oluşan kârlar, yeniden değerlendirme fonları, enflasyon düzeltmesinden kaynaklanan fonlar, Kurumlar Vergisi Kanunu başta olmak üzere özel kanunları uyarınca ayrılması gereken fonlar gibi çeşitli kaynakların sermayeye aktarılması suretiyle de olabilmektedir.

Ekonomik ve ticari aktivitenin bir sonucu olarak sermaye şirketleri muhtelif nedenlerle de sermayelerini azaltabilmektedirler. Bunlardan en bilinenleri şirketlerin içinde bulundukları ekonomik ve finansal durum sebebiyle bir kısım sermayelerinin atıl kalması, geçmiş yıl zararlarının sermaye azaltımı suretiyle itfa edilerek bilanço ve mali tabloların daha sağlıklı hale getirilmesi veya sermayeye ilave esnasında vergilendirilmeyen bazı kaynakların sermaye azaltımı yoluyla işletmeden çekilmek istenmesidir.

Sermayesi, işletmeden çekilmesi halinde vergilendirilmeyecek olan aynı veya nakdi sermayenin dışında diğer unsurları da barındıran şirketlerde sermaye azaltımının sermayenin hangi unsurlarından yapıldığı hususunda idare ile mükellefler arasında görüş ayrılıkları yaşanabilmekte, vergi kanunlarında bu hususu açıkça düzenleyen bir hüküm bulunmaması nedeniyle söz konusu durum zaman zaman yargı yoluna taşınan ihtilaf haline de gelebilmektedir.

Yapılan düzenleme ile sermayesi, işletmeden çekilmesi halinde vergilendirilmeyecek olan aynı veya nakdi sermayenin dışında farklı unsurları da barındıran şirketlerin sermayelerini azaltmaları durumunda, sermayenin hangi unsurunun ne kadar tutarda azalacağı ve azaltıma konu edilen bu unsurlar üzerinden nasıl vergileme yapılacağı hususunun netleştirilmesi amaçlanmaktadır.

Önerilen düzenlemeye göre; sermayeye aktarılan çeşitli kaynakları aktarıldığı tarihten itibaren;

- Beş yıl boyunca sermaye azaltımı yapmayan kurumlarda, bu sürenin sonunda sermaye azaltılmışsa, işletmeye konulan nakdi veya aynı sermaye ile sermayeye eklenen diğer unsurların toplam sermayeye oranlanması suretiyle azaltıma konu edilen tutar içerisindeki sermaye unsurları tespit edilerek vergilendirme yapılacaktır.

- Beş yıldan önce sermaye azaltımı yapan kurumlarda ise azaltılan sermayenin öncelikle; Sermayeye ilave dışında başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi veya sermaye hesabından başka hesaplara aktarımı kurumlar vergisine ve kâr dağıtımına bağlı vergi kesintisine tabi tutulacak hesaplardan,

Daha sonra sadece kâr dağıtımına bağlı tevkifata tabi hesaplardan,

Son olarak ise vergiye tabi olmayan nakdi ve aynı sermayeden,

oluştugu kabul edilerek vergilendirme yapılacaktır. Yapılan sermaye azaltımında sermayeye eklenen kaynakların bazılarının beş yıllık süreyi aşması bazılarının ise aşmaması durumunda ise söz konusu kaynaklardan öncelikli olarak sermayeye ilave edilme tarihi beş yılı geçmemiş olanların çekildiği kabul edilecektir.

Örneğin 10 milyon Türk lirası sermayesi olan bir kurumun, bu sermayesinin 7 milyon Türk lirasının ortaklar tarafından işletmeye nakden konulduğu, 2 milyon Türk lirasının geçmiş yıl kârlarının sermayeye ilavesinden 1 milyon Türk lirasının ise enflasyon düzeltmesi olumlu farklarından kaynaklandığı varsayıldığında, kurumun geçmiş yıl karları ile enflasyon düzeltmesi olumlu farklarını sermayesine ilave ettiği tarihten itibaren beş yıl boyunca sermaye azaltımına gitmemesi durumunda, bu sürenin sonundan itibaren yapılan sermaye azaltımında nakdi veya aynı sermaye ile sermayeye eklenen diğer unsurların toplam sermayeye oranlanması suretiyle azaltıma konu edilen tutar içerisindeki sermaye unsurları tespit edilecektir. Bu şartları haiz Kurumun sermayesini 2 milyon Türk lirası azaltması durumunda; azaltıma konu edilen tutarın 1 milyon 400 bin Türk lirasının nakdi sermayeden, 400 bin Türk lirasının sermayeye ilave olunan geçmiş yıl karlarından, 200 bin Türk lirasının ise sermayeye eklenmiş enflasyon düzeltmesi olumlu farklarından kaynaklandığı kabul edilecektir. Ancak, bu kaynakların sermayeye ilave edilmesinden itibaren beş yıl içerisinde Kurum tarafından sermaye azaltılması durumunda azaltıma konu edilen tutarın 1 milyon Türk lirasının sermayeye ilave olunan enflasyon düzeltmesi olumlu farklarından, 1 milyon Türk lirasının ise geçmiş yıl karlarından kaynaklandığı kabul edilecektir.

Böylelikle sermayeye ilave olunan kaynakların en az beş yıl boyunca sermayede kalması özendirilerek, işletmelerin öz kaynaklarının güçlü kalması teşvik edilmektedir.

Geçmiş yıl zararlarının mahsubu suretiyle sermaye azaltılması durumunda, azaltıma konu edilen sermaye unsurları da maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarında belirtilen hükümler kapsamında tespit edilecektir. Ancak bu tutarlar üzerinden kâr dağıtımı veya ana merkeze aktarılan tutar kapsamında vergi kesintisi yapılmayacaktır.

Öte yandan, maddenin son fıkrasıyla Hazine ve Maliye Bakanlığına maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirleme yetkisi verilmektedir.

MADDE 23- Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 14 üncü maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına göre mükelleflerin 2022 yılı sonuna kadar yabancı paraların ve altın hesabı bakiyelerinin Türk lirası mevduat ve katılma hesaplarına dönüşümün desteklenmesi kapsamında dönüşüm fiyatı üzerinden Türk lirasına çeviren mükelleflerin bu kapsamda açılacak mevduata tahakkuk ettirilecek faiz ve kâr payları ile diğer kazançları istisna kapsamına alınmıştır.

Yapılan düzenleme ile Türk lirasına çevrilmesi gereken yabancı paraların ve altın hesabı bakiyelerinin Türk lirası mevduat ve katılma hesaplarına dönüşümün desteklenmesi kapsamında dönüşüm fiyatı üzerinden Türk lirasına çevrilmesi gereken son tarih 31/12/2023 olarak belirlenmektedir.

Ayrıca söz konusu maddenin dördüncü fıkrasının son cümlesinde yapılan değişiklik ile Cumhurbaşkanına istisnayı, 31/12/2023 tarihine kadar her bir geçici vergi veya yıllık hesap dönemleri sonu itibarıyla kurumların bilançolarında yer alan yabancı paralar için ayrı ayrı veya birlikte uygulatma konusunda yetki verilmektedir.

MADDE 24-12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 1 inci maddesinin beşinci fıkrasıyla büyükşehir belediyesi bulunan illerdeki il özel idarelerinin tüzel kişiliği kaldırılmıştır.

28/3/2013 tarihli ve 6455 sayılı Gümrük Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 59 uncu maddesiyle 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununa eklenen 16/A maddesiyle de kaçak akaryakıtın tasfiyesine ilişkin iş ve işlemlerin il özel idaresi bulunmayan yerlerde defterdarlıklar tarafından yerine getirileceği hüküm altına alınmıştır.

Daha önceden Maliye Bakanlığının hizmet birimi olan Milli Emlak Genel Müdürlüğü, 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 99 uncu ve 101 inci maddelerinde yer alan düzenlemeler uyarınca Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığının hizmet birimi olarak düzenlenmiştir. Söz konusu düzenlemeler uyarınca daha önce defterdarlıklar bünyesinde yer alan ve akaryakıt tasfiyesi ile ilgili iş ve işlemleri yürüten Milli Emlak Genel Müdürlüğüne bağlı milli emlak birimleri de Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığına bağlanmıştır.

Yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları, 6360 sayılı Kanunla büyükşehir belediyesi bulunan illerdeki il özel idarelerinin tüzel kişiliğinin kaldırılması sebebiyle anılan Kanunun 34 üncü maddesiyle 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu ile İl Yatırım ve Hizmetlerine İlişkin Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanuna eklenen 28/A maddesiyle büyükşehir belediyelerinin bulunduğu illerde kurulmuştur. 2/7/2018 tarihli ve 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 18 inci maddesiyle söz konusu maddede değişiklikler yapılmış, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarının kuruluş, görev ve yetkileri ile diğer hususlar 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin İçişleri Bakanlığının teşkilatına ilişkin Dokuzuncu Bölümünde yer alan 273 üncü maddede düzenlenmiştir. Mezkûr madde uyarınca yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları, büyükşehir belediyelerinin bulunduğu illerde kamu kurum ve kuruluşlarının yatırım ve hizmetlerinin etkin olarak yapılması, izlenmesi ve koordinasyonu, acil çağrı, afet ve acil yardım hizmetlerinin koordinasyonu ve yürütülmesi, ilin tanıtımı, gerektiğinde merkezi idarenin taşrada yapacağı yatırımların yapılması ve koordine edilmesi, temsil, tören, ödüllendirme ve protokol hizmetlerinin yürütülmesi, ildeki kamu kurum ve kuruluşlarına rehberlik edilmesi ve bunların denetlenmesini gerçekleştirmek üzere valiye bağlı olarak kamu tüzel kişiliğini haiz ve özel bütçeli olarak kurulmuştur.

Maddeyle, kaçak akaryakıtın tasfiyesine ilişkin olarak uygulamada yaşanan tereddütlerin giderilmesi amacıyla söz konusu iş ve işlemlerin il özel idarelerinin sorumluluğunda bulunması ve tüzel kişiliği kaldırılan il özel idarelerinin bulunduğu yerlerde merkezi idareye ilişkin benzer görevleri ifa etmek üzere yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarının kurulmuş olması sebebiyle kaçak akaryakıtın tasfiyesine ilişkin iş ve işlemlerin Hazine ve Maliye Bakanlığının taşra teşkilatı olan defterdarlıklar yerine söz konusu başkanlıklar tarafından yerine getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 25- Maddeyle, kaçak akaryakıtın tasfiyesine ilişkin iş ve işlemlerin il özel idaresi bulunmayan yerlerde defterdarlıklar yerine yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları tarafından yerine getirilmesi, söz konusu akaryakıtın satışı halinde satış bedellerinin genel bütçeye gelir kaydedilmek yerine ilgili il özel idaresinin veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığının bütçesine gelir kaydedilmesi ve teşkilatlarına ilişkin ilgili mevzuatta bazı bakanlıkların adında yapılan değişiklikler dikkate alınarak ibare değişiklikleri yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 26- Maddeyle, kaçak akaryakıtın tasfiyesine ilişkin iş ve işlemlerin il özel idaresi bulunmayan yerlerde defterdarlıklar yerine yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları tarafından yerine getirilmesini sağlamak üzere yapılan düzenlemelere ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmekte, bu kapsamda defterdarlıkların veya çevre, şehircilik ve iklim değişikliği il müdürlüklerinin mülkiyetinde bulunan ve kaçak akaryakıtın tasfiyesi için kullanılan her türlü tesis, depo, araç ve gereç ile diğer tüm teknik teçhizatın bulunduğu yerdeki yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığına devredilmesi ve söz konusu devirler gerçekleşene kadar kaçak akaryakıtın tasfiyesi için gerekli işlemlerin ilgili defterdarlık veya çevre, şehircilik ve iklim değişikliği il müdürlüklerince yürütülmeye devam edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 27- Maddeyle, karşılıksız çıkan çek, protesto edilmiş senet, kredi kartı ve diğer kredi borçlarını zamanında ödeyemedikleri için Türkiye Bankalar Birliği Risk Merkezine bildirilen kişilerin ve kredi müşterilerinin maddede belirtilen yükümlülükleri yerine getirmesi halinde geçmiş ödeme performanslarına ilişkin olumsuz kayıtların dikkate alınmayacağı hususunda düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 28- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu Kanununun 27 nci maddesinde içme-kullanma sularının teknik ve hijyenik şartlara uygunluğu, kalite standartlarının sağlanması, kalite standartlarının izlenmesi ve denetimi ile ilgili usul ve esasların Sağlık Bakanlığınca belirleneceği, bu esaslara uygunluk bakımından belediye veya il özel idarelerinin sorumluluğunda bulunan içme sularının Türkiye Halk Sağlığı Kurumu tarafından yapılacak veya yaptırılacak her türlü tetkik ve tahlil bedellerinin ilgili belediye veya il özel idaresince karşılanacağı öngörülmüştür. İl özel idarelerinin sorumluluğunda bulunan içme sularının Sağlık Bakanlığınca yapılan tetkik ve tahlil bedellerinin ödenmesinde birikmiş faizlerin de etkisiyle güçlük yaşanması sebebiyle 30/9/2022 tarihine kadar ödenmemiş olan alacak tutarlarının ferîleriyle birlikte terkinine ve mahkemelere veya icraya intikal etmiş ihtilâfların sona erdirilmesine ilişkin hüküm getirilmektedir. Ayrıca, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu 1/2/2018 tarihli ve 7078 sayılı Kanun ile kabul edilen 694 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kapatılarak Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü adı altında Sağlık Bakanlığının bir hizmet birimi olarak düzenlendiğinden “Türkiye Halk Sağlığı Kurumu” yerine “Sağlık Bakanlığı” denilmektedir.

MADDE 29- Maddeyle, gelişen teknoloji karşısında finansman şirketlerinin iş yapış şekillerinin de teknolojiye uyum sağlaması ve bu şirketlerin rekabet gücünün artırılması bakımından, finansman şirketlerinin kullandıkları kredi tutarlarını doğrudan aktarmak mecburiyetinde olduğu satıcılar ile önceden yapmaları gereken “genel sözleşmelerin” yazılı şekilde kurulabilmesinin yanında uzaktan iletişim araçları yoluyla mesafeli olarak elektronik ortamda da kurulabilmesine imkân tanınması amaçlanmaktadır.

MADDE 30- Maddeyle, 6361 sayılı Kanuna tabi şirketlerce kuruluş izni için aranan şartların ya da söz konusu şirket ortaklarınca kurucularda aranan şartların kaybedilmesinin, bu

şirketler için faaliyet izninin iptalini gerektirebilecek eylemler arasında olduğu düzenlenmekte, böylelikle bu gibi haller ile karşılaşılması halinde Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruluna söz konusu şirketlerin faaliyet iznini iptal edebilme yetkisi verilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 31- Maddeyle, hizmet sağlayıcılarının hali hazırda geçerli olan “cari yılda, üçer aylık dönemlerde geçici kurumlar vergisi kapsamında, toplam dört defa beyanname verme ve ödeme yapma” yükümlülükleri yılda bir kereye indirilmek suretiyle, iş ve işlemlerin sadeleştirilmesi, alacağın takibinde verimlilik ve hizmet sağlayıcıların yıllık nakit akışında finansal kolaylık amaçlanmış olup bu çerçevede birinci fıkranın (a) bendinde değişiklik yapılmaktadır.

Ayrıca bu Kanun hükümlerine göre yetkilendirilmiş posta hizmet sağlayıcılarının bu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki yükümlülüğünü yazılı ek süreye rağmen yerine getirmemesi durumunda, yetkilendirmelerinin Bakanlığın talebi üzerine Kurum tarafından iptal edilebileceğine yönelik düzenleme yapılmakta ve bu çerçevede ikinci fıkrada değişikliğe gidilmektedir. Evrensel posta hizmet yükümlüsü olan PTT hakkında ise yetkilendirme iptal hükmünün uygulanmayacağı belirtilmiştir.

Süresinde ödenmeyen katkı payı alacaklarının 6183 sayılı Kanuna göre takip ve tahsil edileceği hükmü gecikme zammı uygulamasının başlayacağı tarih de belirtilmek suretiyle netleştirilmektedir.

MADDE 32-7338 sayılı Kanunla, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 120 inci maddesinde yapılan değişiklikle geçici kurumlar vergisi dönemlerinin dört dönemden üç döneme indirilmesi sonucu, evrensel posta hizmeti gelirlerinde gelir kaybı yaşanmaması ve dolayısıyla kamu gelirinin korunması amacıyla geçici düzenleme yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 33- Maddeyle, 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılmakta ve maddeye yeni fıkra eklenmektedir.

Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendinde düzenlenen müeyyidenin caydırıcı olmaması nedeniyle Kanunun uygulamasına ilişkin yapılan ikincil düzenlemelere konu alanlarda haksız rekabet artabilmekte, kayıt dışılık ve haksız ticari kazançlar ortaya çıkabilmektedir. Yapılan değişiklikle, bu olumsuzlukların ortadan kaldırılmasını teminen, aykırılık ile müeyyide arasında ölçülülüğün sağlanması ve mevzuatın uygulanabilirliğinin artırılması hedeflenerek idari para cezası tutarları alt ve üst sınırları belirlenerek güncellenmektedir. Ayrıca, Kanuna dayanılarak Bakanlıkça belirlenen kurallar, alınan tedbirler ve yapılan ikincil düzenlemeler için birbirinden farklı idari para cezalarının öngörülmesi uygulamada belirsizliğe sebep olduğundan, bu belirsizliğin ortadan kaldırılması amacıyla, Bakanlıkça belirlenen kurallar, alınan tedbirler ve yapılan ikincil düzenlemelere aykırılıklara karşı aynı idari para cezası öngörülmektedir.

Aynı fıkranın (h) bendinde yapılan düzenlemeyle, denetime tabi olanların daha yüksek meblağlarda ceza ile karşılaşacağı düşüncesiyle denetimi engelleyici faaliyetlerde bulunmasının önüne geçilmesi ve bu sayede Kanun kapsamında gerçekleştirilen denetimlerin etkinliğinin ve mevzuata uyumun artırılması amaçlanmaktadır. Bu çerçevede, öngörülen idari para cezalarının alt ve üst sınırları belirlenerek güncellenmektedir.

Bununla birlikte, idari para cezası muhatabının ölçeği, işlenen kabahatin niteliği ve niceliği gibi hususlar dikkate alınmaksızın herkes için aynı tutarda idari para cezası uygulanması, aykırılık ile müeyyide arasında orantısızlığa ve adaletsizliğe neden olmaktadır. Nitekim küçük ölçekli bir işletme için uygulanacak ceza yıkıcı etki doğurabilirken büyük ölçekli bir işletme için aynı tutardaki ceza hiçbir caydırıcılık unsuru içermeyebilmektedir. Bu orantısızlık ve adaletsizliğin ortadan kaldırılması ve caydırıcılığın sağlanabilmesi amacıyla

maddeye eklenen fıkrayla; fiilin içeriği, müeyyidenin muhatabı gerçek veya tüzel kişilerin ekonomik büyüklükleri, aykırılık neticesinde elde edilen menfaatin ve neden olunan zararın büyüklüğü gibi unsurlar dikkate alınarak değişikliğe konu cezalar alt ve üst sınırları belirlenerek düzenlenmekte ve bu sayede somut olay adaletinin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 34-6585 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (ğ) ve (h) bent hükümlerine ilişkin ceza artırıldığı için, maddeyle; artırılan cezanın tekraren 2023 takvim yılı için yeniden değerlendirme oranında artırım uygulanmaması temin edilmektedir.

MADDE 35-11/07/2019 tarihli ve 7183 sayılı Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansının karar alma organı olan Yönetim Kurulu başkanının Tanıtma Genel Müdürlüğünden sorumlu Bakan Yardımcısı olarak belirlenmesi düzenlenmiştir. Aynı maddenin dördüncü fıkrasında ise İcra Kurulu belirleme yetkisi Bakan Yardımcısına verilmiştir. Ayrıca ülkemizde kamu-özel sektör iş birliği ile yönetilen ve ağırlıklı olarak seçimle işbaşına gelen özel sektör temsilcilerinden oluşan Yönetim Kurulunun Bakanlık turizm işletmesi belgeli bileşik tesisler ve konaklama tesislerinin bulundukları bölgelerdeki sayıları dikkate alınarak Marmara, Akdeniz ve Ege Bölgelerinin temsilci sayıları artırılmıştır. Ayrıca turizm payı alınan Bakanlıktan turizm işletme belgeli yeme içme ve eğlence tesisleri ile deniz turizmi tesislerinin temsilini sağlamak üzere ülke çapında seçimle üç yıl süreyle belirlenecek bir üye ile temsil edilmesine ilişkin hüküm getirilmiştir. Söz konusu değişiklik ile Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı Yönetim Kurulunda seçim ile işbaşına gelen özel sektör temsilci sayısı artırılmış ve Yönetim Kurulunda işletmelerin belge türü bakımından temsili sağlanmıştır.

MADDE 36- Kanunun 6 ncı maddesinde yapılan değişikliklerle; Turizm Payı ile ilgili olarak 1/1/2024 tarihinden geçerli olmak üzere turizm payı oranları yeniden düzenlenmiş, söz konusu maddeyle tanıtım faaliyetlerinin artmasına bağlı olarak ülkemize gelen ziyaretçi sayısı ile turizm gelirindeki artış ve buna bağlı olarak gün geçtikçe büyüyen turizm sektörünün turizm payı alınmasına esas cirolarında meydana gelecek büyüme ile bir arada düşünüldüğünde, turizm payı alınan işletmelerin turizm payı oranları azaltılmıştır. Bakanlık turizm işletme belgeli deniz turizmi araçlarından turizm payı alınmasına ilişkin düzenleme yürürlükten kaldırılmıştır. Buna bağlı olarak yapılan değerlendirmeler neticesinde, turizm alanında etkinlikleri ve elde edilen gelirleri bakımından turizm payı alınan mükellefler ile bu mükelleflerden alınan pay oranlarının yeniden düzenlenmesi gerekmiştir. Ayrıca yine aynı maddeyle Bakanlıktan turizm işletme belgeli deniz turizmi araçlarından turizm payı alınmasına son verilmiştir.

MADDE 37- Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklik ile seçim sürecine girilmiş olsa dahi, seçime yönelik iş ve işlemlerde gecikmeksizin uygulanacağı, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Yönetim Kurulu üye seçimlerinin yapılmasına 30 günden az süre kalması halinde seçimlerin iki aya kadar erteleneceği ve seçimin yapılmasına ilişkin usul esasların Bakanlıkça belirleneceği hüküm altına alınmıştır.

MADDE 38- Kanunun 6 ncı maddesinde yapılan turizm paylarının alınmasına ilişkin geçici madde düzenlenerek Bakanlıktan belgeli deniz turizmi araçları bakımından 31/12/2022 tarihine kadar turizm payı ödemelerine ilişkin düzenleme getirilmektedir.

MADDE 39- Maddeyle, eşya piyngosu ve çekiliş düzenlemek isteyen başvuru sahiplerince İdarece alınmakta olan izin bedellerine yönelik muhtelif itirazların yapılmakta

olmasının yanısıra, Milli Piyango İdaresi Yönetim Kurulunun izin bedelleri ile ilgili kararlarının iptali istemiyle idari yargıda İdare aleyhine hukuki süreç başlatılması nedeniyle İdarece alınan izin bedelleri ile ilgili hükümlerin güçlendirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 40- Milli Piyango İdaresinin yetkisi dahilindeki şans oyunları ile üçüncü kişiler tarafından bir mal veya hizmetin pazarlanması faaliyetleri kapsamında, ancak, İdareden izin alınması koşuluyla düzenlenebilen karşılığı nakit olmayan (eşya) piyangolarının yasadışı veya izinsiz olarak düzenlenmesi veyahut gerekli izin alınmakla birlikte yükümlülüklerinin tam veya süresinde yerine getirilmemesi durumunda uygulanacak yaptırımı düzenleyen 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 52 nci maddesinin yürürlüğünün kanunlaşma şartına bağlanmış olmasına karşın, bu güne kadar söz konusu madde kanunlaşmadığından, başta internet ortamı ve sosyal medya platformları olmak üzere İdarenin yetkisi dahilindeki şans oyunlarının yasadışı olarak oynatılması yönündeki girişimlerin her geçen gün daha da arttığı, şans oyunlarının tamamen güvene dayalı olmasına ve bu güvenin kazanılmasının yıllar sürmesine karşın, bazı yazılı ve görsel basın ile internet sitelerinde ve sosyal medya üzerinden İdare ve düzenlediği şans oyunları ve çekilişleriyle ilgili olarak hile, usulsüzlük, yolsuzluk yapıldığı, faaliyetlerinin şaibeli olduğu şeklinde sık sık ve çok sayıda haber yapılarak ve sosyal medya platformları üzerinden paylaşımlarda bulunulmasının İdare ve düzenlediği şans oyunlarına duyulan güveni ciddi bir şekilde menfi olarak etkilediği, dolayısıyla şans oyunlarından elde edilen hasılat ve Hazineye vergi ve kamu payı olarak aktarılan kaynaklarda hedeflenen artışın sağlanmasının mümkün olmadığı, bu durumun aynı zamanda fiziki ve internet ortamında illegal olarak düzenlenen şans ve bahis oyunlarına olan talebin artmasına sebebiyet verdiği, öte yandan internet ortamında illegal olarak oynatılan oyunların bir çoğunun yurtdışı orijinli olarak organize edilmesi nedeniyle haklarında Türk Ceza Kanununun 228 inci maddesindeki yaptırımların uygulanmadığı, zira illegal olarak şans oyunu oynatan internet sitelerinin engellenen alan adlarını kısa sürede değiştirmek suretiyle aldıkları başka internet adreslerinden oyun oynatmaya devam ettikleri, suç ve suçlularla etkin bir şekilde mücadele edilmesi açısından illegal olarak oyun oynatanların yanı sıra söz konusu oyunlara iştirak edenlere yönelik olarak da etkili bir şekilde yaptırım uygulanmasının gerekli olduğu, diğer yandan son zamanlarda İdareden izin almaksızın fiziki veya internet ortamı ile sosyal medya platformları üzerinden karşılığı nakit olmayan eşya piyangolarının düzenlenmesi yolundaki girişimlerde büyük bir artış gözlemlendiği, ayrıca İdarenin izni ile düzenlenen eşya piyangolarında da zaman zaman düzenleyicilerin iştirakçi ve talihlilere karşı olan yükümlülüklerini tam ve süresinde yerine getirmedikleri belirlenmiş olup, maddeyle yukarıda belirtilen sakıncaların bertaraf edilmesi amaçlanmaktadır.

Öte yandan, 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile İdarenin teşkilât ve görevlerine dair usul ve esaslar yeniden düzenlenmiş olup, bu kapsamda, söz konusu kararnamenin 285'inci maddesi uyarınca İdareye 320 sayılı KHK'de yer alan mevcut görev ve yetkilerinin yanısıra, "her türlü eşya piyangosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunları tertip etmek" görevi de verilmiştir. Bu bağlamda, maddede geçen "müşterek bahis veya benzeri oyunlara" ilişkin cezai müeyyideler; spor müsabakaları ve at yarışları dışında kalan müşterek bahis oyunlarını kapsamakta olup, spor müsabakaları ve at yarışları üzerine oynanan müşterek bahislere dair hususların ilgili kurumlar tarafından kendi mevzuatları gereğince değerlendirileceği tabiidir.

MADDE 41-11/10/2011 tarihli ve 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen ve ek 10 uncu maddenin ikinci fıkrasında yer alan "avukatlık vekalet ücreti" ibaresinin, 20/7/2022 tarihli ve 31898 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış olan Anayasa Mahkemesi'nin 1/6/2022 tarihli ve E.2022/19, K.2022/74

sayılı Kararı ile anılan düzenlemenin 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin dayanağını oluşturan 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanunu kapsamında bulunmadığı gerekçesiyle iptal edilmesi ve iptal hükmünün Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş olması nedeniyle, söz konusu hükmün yeniden düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 42- Mevzuata aykırılıkları saptanan bağımsız denetçiler ve bağımsız denetim kuruluşlarına Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurulu tarafından sadece faaliyet izninin askıya alınması veya iptal edilmesi yaptırımları uygulanmamaktadır. Bu nedenle (e) bendindeki değişiklik ile bent metninin tüm yaptırımları kapsayacak şekilde genel olarak yazılması amaçlanmaktadır.

Düzenlenen alan itibarıyla sadece denetim kuruluşları ve denetçiler üzerinde yetkisi olan Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun finansal tablolarının hazırlanması için gerekli standartları belirlediği işletmelere yönelik de gözetim ve denetim yetkisinin alınmasının kamu adına etkin gözetim faaliyeti yapılmasına katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir. Bu nedenle (n) bendindeki değişiklik ile Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kuruluna bu konuda yetki verilmesi amaçlanmaktadır.

Uluslararası Muhasebe Standartları Vakfı tarafından yayımlanan standartları mevzuatımıza kazandıran Kurum olan ve hâlihazırda Uluslararası Muhasebe Standartları Vakfı ile Uluslararası Muhasebe Standartlarını yayımlama konusunda telif anlaşması bulunan Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından sürdürülebilirliğe ilişkin standartların da belirlenmesi, yayımlanması ve bu konularda denetim yapacakların yetkilendirilmesi ve gözetime tabi tutulması amacıyla (ö) bendindeki öneri ile Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kuruluna bu konuda yetki verilmesi amaçlanmaktadır.

(p) bendindeki değişiklik ile, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurulunun görev ve yetkileri arasına bağımsız denetim kapsamındaki işletmelerden bilgi sistemleri denetimine tabi olacakların belirlenmesi ve bilgi sistemleri denetçilerinin ve kuruluşlarının yetkilendirilmesi, resmi sicile kaydedilmesi, çalışmalarının mevzuata uygunluğunun inceleme ve denetiminin yapılması, inceleme ve denetimler sonucunda gerekmesi durumunda bunlara yaptırımlar uygulanmasının dahil edilmesi amaçlanmaktadır.

(r) bendi için öngörülen değişiklik ile başta muhasebe, denetim, sürdürülebilirlik, bilgi sistemleri standartları olmak üzere Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun düzenlemekle sorumlu olduğu alanlara ilişkin kurs ve eğitim programlarının düzenlenmesi, sınav ve tescil işlemlerinin yürütülmesi amacıyla bu alanlarda faaliyette bulunacak özel hukuk hükümlerine tabi bir merkez kurulması amaçlanmaktadır.

MADDE 43- Maddeyle, kurumsal gelişim ve ilerlemeye yönelik olarak Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu yetki ve görevleri içerisinde birçok alanda gerçekleştirilmesi hedeflenen yeni çalışmalar ile uygulamaya konulması planlanan çok sayıda hedef projelerinin, daire başkanlıklarının fonksiyon ve görevlerinde sorumluluklarını ve iş yükünü artıracak dikkate alınarak, hizmet verimliliğini artıracak yeni organizasyonel yapı ile faaliyetlerin ayrı birim veya alt birim personeli tarafından yürütülmesi, birimler arasında görev, yetki ve sorumluluk eş güdümünün sağlanması suretiyle, diğer düzenleyici ve denetleyici kurumların düzenlemeleri de dikkate alınarak, iş ve işlemlerde süreklilik ve düzenliliğinin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 44- Maddenin birinci ve ikinci fıkralarında yapılan değişiklik ile; Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından inceleme yapılacak denetim kuruluşlarının belirlenmesinde dikkate alınacak sürenin hesaplanmasında uygulamada karşılaşılan karışıklıkların giderilmesi, KAYİK denetimlerine daha fazla yoğunlaştırılması ve bu

sayede Kurum kaynaklarının verimli kullanılması ve kalite güvence sisteminin etkinliğinin artırılması amaçlanmaktadır.

Maddenin beşinci fıkrasında yapılan değişikliklerle; denetim kuruluşları, bağımsız denetçiler ve bilgi sistemi yapanlar ayrı ayrı ifade edilerek her birine eylemleri dolayısı ile yaptırım uygulanabileceği açıkça belirtilmiştir.

Maddeye eklenen sekizinci fıkra ile yaptırım uygulananlara bu yaptırımlarla veya bunlardan ayrı olarak ilave eğitim alma zorunluluğu getirilmesinin mümkün kılınması amaçlanmaktadır.

MADDE 45- Maddeyle, 660 sayılı KHK’ da yapılması öngörülen değişikliklere uygun olarak mevcut ikincil düzenlemelerde değişiklik yapılabilmesi ve/veya yeni ikincil düzenlemeler çıkarılabilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 46- Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun yetki ve görevleri içerisinde birçok alanda gerçekleştirilmesi hedeflenen yeni çalışmalar ile uygulamaya konulması planlanan çok sayıda hedef projelerinin, daire başkanlıklarının fonksiyon ve görevlerinde sorumluluklarını ve iş yükünü artıracak dikkate alınarak, hizmet verimliliğini artıracak yeni organizasyonel yapı ile faaliyetlerin ayrı birim veya alt birim personeli tarafından yürütülmesi, birimler arasında görev, yetki ve sorumluluk eş güdümünün sağlanması için 660 sayılı KHK’da 198 olarak belirlenen toplam kadro sayısının artırılması amaçlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1- Maddeyle, işverenler tarafından çalışanlara elektrik, doğalgaz ve ısınma giderlerine karşılık olmak üzere bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 2023 yılı Haziran ayı sonuna kadar, mevcut ücretlerine/prime esas kazançlarına ilave olarak yapılan aylık 1.000 TL’yi aşmayan ödemelerin prime esas kazançta dahil edilmemesi ve gelir vergisinden istisna edilmesi sağlanarak bu ödemeler teşvik edilmektedir.

GEÇİCİ MADDE 2- Maddeyle, borçlusu gerçek kişi olan ve İcra ve İflas Kanunu veya Abonelik Sözleşmesinden Kaynaklanan Para Alacaklarına İlişkin Takibin Başlatılması Usulü Hakkında Kanun kapsamında icra takibi başlatılmış olan küçük alacakların tasfiyesi amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

Küçük alacak olarak, 15/8/2022 tarihine kadar icra takibi başlatılmış bulunan ve her bir takip dosyası itibarıyla asıl alacak ve ferileri dâhil 2.000 Türk lirası ve altındaki alacaklar dikkate alınmaktadır. Bu tutarın üzerinde takip başlatılmış olmakla birlikte aynı tarih itibarıyla takip bakiyesi bu tutar ve altına inmiş icra takipleri de küçük alacak kapsamında olacaktır.

Maddeyle küçük alacak olarak tanımlanan alacaklarından feragat eden mükelleflere bu alacaklarını Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre değersiz alacak kabul ederek kayıtlarından çıkarma imkânı sağlanmaktadır.

Bu şekilde kayıtlardan çıkarılan alacaklara ilişkin daha önce hesaplanarak beyan edilen katma değer vergisi ve özel iletişim vergisi, Katma Değer Vergisi Kanunu ve Gider Vergileri Kanunu hükümlerine istinaden söz konusu vergilerden indirim konusu yapılabilecektir.

Böylece, alacaklısının gerçek veya tüzel kişi olup olmadığına veya alacakların abonelik sözleşmelerinden kaynaklanıp kaynaklanmadığına bakılmaksızın icra takibinden feragat edilen alacaklara ilişkin daha önce yerine getirilmiş vergisel yükümlülükler telafi edilmektedir.

Ayrıca, vergi dışındaki Hazine payı, evrensel hizmet katkı payı, telsiz kullanma ücreti gibi kamusal yükümlülükleri bulunan işletmelerin feragat ettikleri alacakları nedeniyle daha önce yerine getirdikleri bu yükümlülüklerin belli bir oranda giderilebilmesi amacıyla düzenleme önerilmektedir.

Bu kapsamda, Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesine göre Hazine payı ödemekle yükümlü GSM operatörleri ve yetkilendirilmiş diğer işletmecilerin, madde

hükmünden yararlanarak alacaklarının takibinden vazgeçmeleri durumunda, takibinden vazgeçtikleri tutar içinde Hazine payı hesaplanmasını gerektirir alacak bulunması koşuluyla, ilgili icra dosyasındaki takip tutarının yüzde 18'inin ödemeleri gereken Hazine paylarından mahsup edilmek suretiyle iade edilmesi öngörülmektedir.

Benzer şekilde, Elektronik Haberleşme Kanunu çerçevesinde Bilgi Teknolojileri Kurumu tarafından yetkilendirilen ve Evrensel Hizmet Kanunu kapsamında evrensel hizmet katkı payı ödeme yükümlülüğü bulunan işletmecilerin ilgili icra dosyasındaki takip tutarının yüzde 1'i, ödemeleri gereken evrensel hizmet katkı paylarından mahsup edilmek suretiyle iade edilecektir.

Söz konusu icra takiplerinin sonlandırılmasını teşvik etmek amacıyla Harçlar Kanununun 23 üncü maddesi uyarınca icra takibinden vazgeçme nedeniyle alınması gereken harç ile Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunda düzenlenen harcın alınmayacağı düzenlemesine yer verilmiştir.

Maddede ayrıca, tarafların birbirinden takip giderleri ve vekâlet ücreti talep edemeyeceği belirtilerek bu husustaki tereddütler giderilmekte, madde hükmünden yararlananların maddeyle sağlanan imkânlar dışında ilgili idareden herhangi bir yasal yükümlülüğün iadesi, vekalet ücreti, yargılama gideri ve benzeri başkaca bir hak ve alacak talebinde bulunamayacağı hükmü getirilmektedir.

Son olarak maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasların konunun tarafı olan Adalet Bakanlığı ve Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirleneceğine ilişkin yetki düzenlemesi yapılmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 3- Küçük tutarlı alacaklar nedeniyle oluşan icra takiplerinin azaltılması amacıyla Bankacılık Kanunu kapsamında faaliyet gösteren varlık yönetim şirketlerince, banka ve diğer mali kurum ve kuruluşlardan 15/8/2022 tarihi (bu tarih dâhil) itibarıyla devir ve temlik alınan ve Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla anapara takip bakiyesi 2.500 Türk lirası ve altında bulunan bireysel nitelikli her türlü kredi sözleşmesinden kaynaklı alacakların anapara borç tutarının yüzde ellisinin Hazine ve Maliye Bakanlığı bütçesinden aktarılacak tutarla ödenmesi yoluyla tasfiyesi amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda yapılacak ödemeye bağlı olarak varlık yönetim şirketlerince kalan anapara tutarı ile bu alacak nedeniyle hesaplanmış faiz, masraf, vekalet ücretleri ve benzeri alacakların takibinden feragat edilecektir.

Madde kapsamında tasfiye edilen alacaklar nedeniyle, Hazine ve Maliye Bakanlığından veya varlık yönetim şirketlerinden, vekalet ücreti, yargılama gideri ve benzeri başkaca bir hak ve alacak talebinde bulunulamayacaktır.

Bu şekilde tasfiye edilen alacakların takibi nedeniyle alınması gereken harçlardan vazgeçilmekte ve Hazine tarafından yapılan ödemeler nedeniyle varlık yönetim şirketlerinin lehe aldıkları paralar nedeniyle banka ve sigorta muameleleri vergisi alınmaması sağlanmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 4- COVID-19 salgın hastalığının ülkemizde yayılmasını önlemek amacıyla 11/3/2020 tarihinden itibaren muhtelif tedbirler alınmış ve bu kapsamda maske takma zorunluluğu, sokağa çıkma yasağı gibi alınan tedbirlere uyulmaması nedeniyle Umumi Hıfzıssıhha Kanunu ile Kabahatler Kanunu kapsamında idari para cezaları uygulanmıştır. Ancak, konu ile ilgili yeterli bilgisi olmaması nedeniyle getirilen kurallara uyamadığını ve bunları ödemekte çok zor duruma düşeceğini belirten vatandaşlarımızın talepleri dikkate alınarak halen ödenmemiş bulunan cezaların tahsilinden vazgeçilmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 47- Yürürlük maddesidir.

MADDE 48- Yürütme maddesidir.

GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1-31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (9) numaralı bendinde yer alan “25 kW” ibareleri “50 kW” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2-193 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendinin parantez içi hükmü aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkra (18) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“İşverenlerce, işyerinde veya müstemilatında yemek verilmeyen durumlarda çalışılan günlere ait bir günlük yemek bedelinin 51 Türk lirasını aşmayan kısmı istisna kapsamındadır. Ödemenin bu tutarı aşması halinde aşan kısım ile bu amaçla sağlanan diğer menfaatler ücret olarak vergilendirilir.”

“19. Yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerde çalışan hizmet erbabına, fiilen yurt dışındaki çalışmaları karşılığı işverenin yurt dışı kazançlarından karşılanarak yapılan ücret ödemeleri.”

MADDE 3-193 sayılı Kanunun geçici 82 nci maddesinde yer alan “31/12/2017” ibareleri “31/12/2027” şeklinde, “1.000.000 TL’yi” ibaresi “2.500.000 TL’yi” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4-5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “azami satınalma bedelleri,” ibaresi “azami satınalma bedelleri ile cinsi ve azami satınalma bedeli yıl içerisinde belirlenecek taşıtlara ilişkin esaslar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5-16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurt Hizmetleri Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 16-** Öğrenim kredisi alan öğrencilerin borcu, öğrenim kredisi olarak verilen miktar kadardır.

Öğretim kurumundan mezun olan veya sağlık sebepleri dışında kendi isteği ile öğretim kurumunu bırakan ya da herhangi bir sebeple öğretim kurumundan çıkarılan öğrenciler, öğretim kurumu ile ilişkisinin kesildiği tarihten iki yıl sonra başlamak üzere kredi aldığı kadar sürede ve aylık dönemler halinde borcunu ödemek zorundadır.

Borçlu borcunu erteleme talebinde bulunduğu, borçlunun çalışmadığının Sosyal Güvenlik Kurumundan teyit edilmesi halinde, ilk yıl herhangi bir ilave olmadan, sonraki yıllarda ise her yıl için verilen miktara yüzde on ilave edilerek kredi borcu hesaplanır. Ancak ilgili yılda Türkiye İstatistik Kurumu tarafından açıklanan Tüketici Fiyat Endeksinin (TÜFE) yüzde ondan az olması halinde bu oran uygulanır. Erteleme işlemi en fazla üç defa yapılabilir.

Ödemenin askerlik dönemine rastlaması halinde borçlunun talebi üzerine herhangi bir ilave yapılmaksızın askerlik döneminin sonuna kadar kredi borcu ertelenir.

Öğrencinin tabi olacağı yükümlülükler Bakanlık tarafından hazırlanan taahhütnamede belirtilir. Düzenlenen taahhütnamelerde krediyi alacak öğrencinin, öğrencinin reşit olmaması halinde ise öğrenci ile birlikte veli veya vasisinin borçlu sıfatıyla imzası yeterlidir. Ancak yurtdışında öğrenim gören öğrencilerden Bakanlık tarafından belirlenen şekilde kefil istenir.

Maddi veya hukuki nedenlerle takibinde yarar bulunmayan ve yılları bütçe kanunlarında gösterilen miktarları aşmayan kredi borçları terkin edilir.

Katkı kredisi borcu ödemelerinde de yukarıdaki esaslar uygulanır.

Öğrencilere kredi verilmesi ve kredinin kesilmesi ile ilgili diğer usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 6-351 sayılı Kanunun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- Süresinde ödenmeyen taksitlere vadesinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı hesaplanır. Taksitlerin, son taksitin vade tarihine kadar ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde, ödenmeyen taksit tutarları 6183 sayılı Kanuna göre takip edilmek üzere ilgili vergi dairesine bildirilir. Taksitler için zamanaşımı süresinin belirlenmesinde son taksitin vade tarihi esas alınır. Vergi dairelerince bu alacaklarla ilgili olarak yapılan tahsilatlar, takip eden ayın sonuna kadar Gençlik ve Spor Bakanlığına aktarılır.

Öğrenimi sırasında veya öğrenimden sonra ölenlerin veya yüzde doksan ve üzeri engel sahibi oldukları tam teşekküllü bir hastanenin sağlık kurulu tarafından tespit edilenlerin kalan borçları terkin edilir.”

MADDE 7-351 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kredi almakta olan veya kredi borcunun ödeme zamanı henüz başlamamış kişilere öğrenim ve katkı kredisi olarak verilen tutarlara endeks hesaplanmaz, kredi geri ödemesi devam eden veya borçları vergi dairesine takip için bildirilmiş olan kişilere öğrenim ve katkı kredisi olarak verilen tutarlara ilave edilmiş endeks tutarları terkin edilir. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş olan tutarlar iade edilmez ve vergi dairesine takip için bildirildiği halde henüz tahsil edilmemiş olan kredi taksitleri içerisindeki endeks tutarları terkin edildikten sonra bakiye taksitler vadesinde ödenmediği takdirde takip edilmeye devam olunur.”

MADDE 8-1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- Gerçeğe uygun olmayan sağlık kurulu raporu kullanımı nedeniyle yapılan ödemeler hariç olmak üzere, bu Kanun kapsamındaki kişilere bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar yersiz ödenen ve geri alınması gereken aylıklar ile bunlardan doğan ceza ve faizler terkin edilmiştir. İlgililer hakkında herhangi bir adli, idari ve icrai takibat yapılmaz. Yersiz ödemeler kapsamında maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce idare tarafından yapılan tahsilatlar, ilgililerine iade edilmez.”

MADDE 9-4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ek 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Üniversitelerin; tıp fakültelerinin beşinci yılını tamamlayıp altıncı yılına geçen öğrencileri ile dış hekimliği fakültelerinin dördüncü yılını tamamlayıp beşinci yılına geçen öğrencilerine uygulamalı eğitimleri süresince ve 12 ayı geçmemek üzere ilgili kurumların bütçesinden ödemenin yapıldığı tarihteki net asgarî ücret tutarında aylık ücret ödenir.”

“Bu ödemeden herhangi bir vergi kesilmez ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulunca müştereken belirlenir.”

MADDE 10-12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Bakanlıkça ödenmez.” ibaresi “ve ücretsiz girişli günübirlik tesisin bütünleyici unsuru olan denizle bağlantısını sağlayan kıyı kullanımlarında Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesinden doğan bedeller ödenmez.” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bakanlık tarafından yapılan ücretsiz girişli günübirlik tesisler, münhasıran Bakanlık Döner Sermaye İşletmesi Merkez Müdürlüğü veya iştiraki şirketler tarafından işletilebilir, üçüncü kişilere devredilemez ve işlettirilemez.”

MADDE 11-2634 sayılı Kanunun geçici 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “orman köylüleri kalkındırma geliri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve ücretsiz girişli günübirlik tesisin bütünleyici unsuru olan denizle bağlantısını sağlayan kıyı kullanımlarında Devlet İhale Kanununun 75 inci maddesinden doğan bedeller” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12-2634 sayılı Kanuna aşağıdaki şekilde geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 17 – Bu Kanunun geçici 12 nci maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki başvurular için 28/7/2023 tarihine kadar ek süre verilmiştir.”

MADDE 13-24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19-Gerçeğe uygun olmayan belge ve sağlık kurulu raporu kullanımı nedeniyle yapılan ödemeler hariç olmak üzere, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar bu Kanunun ek 7 nci maddesi kapsamında fazla ve yersiz ödenen ve geri alınması gereken evde bakım yardımı ödemeleri ile bunlardan doğan faizler terkin olunur. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu kapsamda tahsil edilmiş olan tutarlar bakımından ilgili kişiler lehine hiçbir şekilde alacak hakkı doğmaz ve yapılmış olan tahsilatlar iade edilmez. Açılmış olan davalarda yargılama gideri ile vekâlet ücretine hükmolunmaz, hükmolunanlar tahsil edilmez.”

MADDE 14-25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 32- Yeni Koronavirüs (Covid-19) sebebiyle işverenlerin yaptıkları zorlayıcı sebep gerekçeli kısa çalışma başvurularının alınması, değerlendirilmesi ve ödenmesine ilişkin işlemler ile nakdi ücret desteği işlemleri hakkında Bakanlık ve Kurum personeline herhangi bir sorumluluk yüklenemez. Bu kapsamda Yeni Koronavirüs (Covid-19) sebebiyle ödenen kısa çalışma ödeneği ile nakdi ücret desteği ödemelerinde hatalı işlemlerden kaynaklanan fazla ve yersiz ödemelerden bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla tahsil edilmemiş olanlar terkin edilir. Tahsil edilenler iade veya mahsup edilemez. Bu alacaklarla ilgili başlatılmış takip ve tahsil işlemlerine devam edilmez, yargı mercilerine intikal etmiş olan dosyalarda Kurum ve Bakanlık aleyhine yargılama giderine hükmedilmez. Kısa çalışma uygulanan dönemde 4857 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (II) numaralı bendinde yer alan sebepler hariç olmak kaydıyla işveren tarafından işçi çıkarılmasına istinaden oluşan fazla ve yersiz ödemeler ile ceza soruşturmasına veya kovuşturmasına konu olmuş kısa çalışma ödeneği ile nakdi ücret desteği ödemeleri bu madde kapsamı dışındadır. Ceza soruşturması veya kovuşturması sonucu kovuşturmaya yer olmadığına dair karar veya beraat kararı verilenler hakkında bu madde uyarınca terkin hükümleri uygulanır.”

MADDE 15- 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 241 inci maddesinin altıncı fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“e) Geçici ithalat rejimi kapsamında kişisel kullanıma mahsus yabancı plakalı taşıtları Türkiye Gümrük Bölgesine getiren hak sahipleri tarafından gümrük idaresine bilgi verilmeden taşıtsız yurt dışına çıkılması.”

MADDE 16-4458 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar geçici ithalat rejimi kapsamında kişisel kullanıma mahsus yabancı plakalı taşıtların Türkiye Gümrük Bölgesine getirilerek gümrük idaresine bilgi verilmeden taşıtsız yurt dışına çıkılması durumunda da, 241 inci maddenin altıncı fıkrasının (e) bendi hükmü uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan tahsilatlar hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.”

MADDE 17-19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Kurul, bir banka ya da banka grubu için, 4 üncü maddede sayılan faaliyet konuları bazında sınırlama veya kısıtlamalar getirmek suretiyle faaliyet izni vermeye yetkilidir.”

MADDE 18-5411 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin birinci fıkrasının dördüncü cümlesinde yer alan “destek hizmetinin niteliğine göre” ibaresi “alınacak hizmetin niteliğine göre bu hizmeti sunacak destek hizmeti kuruluşları ile diğer hizmet sağlayıcılarının bu hizmetleri sunarken uymaları gereken usul ve esasları belirlemeye, bunları yetkilendirmeye veya” şeklinde değiştirilmiş ve maddenin ikinci fıkrasının başına “73 üncü maddenin dördüncü fıkrasında yer verilen en az beş banka ya da finansal kuruluş tarafından kurulan şirketlerin yapacakları bilgi ve belge alışverişinin söz konusu şirketlerin kuruluş amaçlarına uygun olarak ve güvenli bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla, bu tür şirketlerin tabi olacağı kuruluş ve faaliyet esaslarını belirlemeye ve bunları yetkilendirmeye ilişkin Kurulun yetkileri saklı kalmak kaydıyla,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 19-5411 sayılı Kanunun 146 ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“t) 4 üncü maddesinin son fıkrasındaki kısıtlamalara uyulmaması ya da 10 uncu maddesinin birinci fıkrası uyarınca Kurul tarafından getirilen faaliyet sınırlamaları veya kısıtlamalarına uyulmaması halinde, bir milyon Türk Lirasından az olmamak ve menfaat sağlanmış olması halinde sağlanan menfaatin iki katından az olmamak üzere, söz konusu kısıtlama ve sınırlamalara aykırılık teşkil eden tutarın yüzde yüzüne kadar,”

MADDE 20-16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumuna İlişkin Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun 35 inci maddesinin altıncı fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum taşınmazlarının elektronik ortamda satışı da dahil olmak üzere her türlü satışı ve diğer iş ve işlemlerin yürütülmesine ilişkin usûl ve esaslar, Kurumca çıkarılan yönetmelik ile belirlenir.”

MADDE 21-31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 89- 2022 yılında götürü bedel üzerinden hizmet alım sözleşmesi yapılmış kamu üniversite sağlık hizmeti sunucularının Kuruma 31/12/2022 tarihine kadar bu sözleşme kapsamında verdikleri tedavi hizmetlerine ilişkin toplam tahakkuk tutarının götürü bedel sözleşme tutarından düşük olması durumunda, aradaki fark terkin edilir. Terkin edilen tutar, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bütçesine bu amaçla tahsis edilecek ödenekten karşılanır.

Bu maddeye ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Kurumca belirlenir.”

MADDE 22-13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 32/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Sermaye azaltımında vergileme

MADDE 32/B- (1) Kurumlar tarafından sermayeye eklenen öz sermaye kalemlerinin, sermayeye eklendiği tarihten itibaren beş tam yıl geçtikten sonra herhangi bir şekilde sermaye azaltımına konu edilmesi durumunda, nakdi veya aynı sermaye ile sermayeye eklenen diğer unsurların toplam sermayeye oranlanması suretiyle azaltıma konu edilen tutar içerisindeki sermaye unsurları tespit olunur. Söz konusu oranın tespitinde,

a) Sermayeye ilave dışında başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi veya sermaye hesabından başka hesaplara aktarımı kurumlar vergisine ve kâr dağıtımına veya ana merkeze aktarılan tutara bağlı vergi kesintisine tabi tutulacak öz sermaye kalemlerinin,

b) Sadece kâr dağıtımına veya ana merkeze aktarılan tutara bağlı vergi kesintisine tabi tutulacak öz sermaye kalemlerinin,

c) Başka bir hesaba nakledilmesi veya işletmeden çekilmesi halinde vergilendirilmeyecek olan aynı ve nakdi sermayenin

toplam sermaye içindeki payları dikkate alınır.

(2) Kurumların öz sermaye kalemlerini sermayeye ekledikleri tarihten itibaren beş tam yıllık süre tamamlanmadan sermaye azaltımı yapmaları durumunda, azaltımın sırasıyla birinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan sermaye unsurlarından yapıldığı kabul edilir.

(3) Sermaye azaltımında, öncelikli olarak sermayeye ilave edilen öz sermaye kalemlerinden, sermayeye eklenme tarihi beş tam yıllık süreyi geçmemiş olanların işletmeden çekildiği kabul edilir.

(4) Bu maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları kapsamında sermaye azaltımı suretiyle tespit olunan sermaye unsurlarından; birinci fıkranın (a) bendi kapsamında olanlar kurumlar vergisine ve vergi kesintisine, (b) bendi kapsamında olanlar sadece vergi kesintisine tabi tutulur. Kurumlar vergisine ve vergi kesintisine tabi sermaye unsurlarında, kesinti matrahı hesaplanan kurumlar vergisi düşüldükten sonra kalan tutar olup, bu tutar üzerinden Kanunun 15 inci ve 30 uncu maddeleri ile 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesi hükmü kapsamında kesinti yapılır.

(5) Geçmiş yıl zararlarının mahsubu suretiyle sermaye azaltılması durumunda, bu şekilde azaltıma konu edilen sermaye unsurları birinci, ikinci ve üçüncü fıkra hükümlerine göre tespit edilir ancak bu tutarlar üzerinden dördüncü fıkra kapsamında vergi kesintisi yapılmaz.

(6) Hazine ve Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 23-5520 sayılı Kanunun geçici 14 üncü maddesinin; ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan “2022 yılı sonuna” ibareleri “31/12/2023 tarihine” şeklinde, dördüncü fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde, yedinci fıkrasında yer alan “ve üçüncü” ibaresi “, üçüncü ve dördüncü” şeklinde değiştirilmiştir.

“Cumhurbaşkanı bu istisnayı 31/12/2023 tarihine kadar her bir geçici vergi veya yıllık hesap dönemleri sonu itibarıyla kurumların bilançolarında yer alan yabancı paralar için ayrı ayrı veya birlikte uygulamaya yetkilidir.”

MADDE 24-21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 11 inci maddesinin sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “defterdarlığa” ibaresi “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığına” ve ikinci cümlesinde yer alan “defterdarlık” ibaresi “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25-5607 sayılı Kanunun 16/A maddesinin birinci ve beşinci fıkralarında yer alan “defterdarlıklar” ibareleri “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları” şeklinde, birinci fıkrasının son cümlesi ve üçüncü fıkrasının üçüncü cümlesinde yer alan “genel bütçeye” ibareleri “ilgili il özel idaresinin veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığının bütçesine” şeklinde ve üçüncü fıkrasında yer alan “defterdarlık” ibaresi “yatırım izleme ve koordinasyon

başkanlığı" şeklinde değiştirilmiş, beşinci fıkrasında yer alan "Gümrük ve" ve "Maliye Bakanlığı," ibareleri madde metninden çıkarılmış, altıncı fıkrasında yer alan "Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı" ibaresi "Ticaret Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26-5607 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 15-Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte defterdarlıkların veya çevre, şehircilik ve iklim değişikliği il müdürlüklerinin mülkiyetinde bulunan ve kaçak akaryakıtın tasfiyesi için kullanılan her türlü tesis, depo, araç ve gereç ile diğer tüm teknik teçhizat hiçbir işleme gerek kalmaksızın en geç üç ay içerisinde bulunduğu yerdeki yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığına devredilir. Söz konusu devirler gerçekleşene kadar akaryakıt tasfiyesi için gerekli işlemler ilgili defterdarlık veya çevre, şehircilik ve iklim değişikliği il müdürlüklerince yürütülmeye devam edilir."

MADDE 27-22/1/2009 tarihli ve 5834 sayılı Karşılıksız Çek ve Protestolu Senetler ile Kredi ve Kredi Kartları Borçlarına İlişkin Kayıtların Dikkate Alınmaması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 4- (1) Anapara ve/veya taksit ödeme tarihi 1/10/2022 tarihinden önce olup da; kullandığı nakdî ve gayri nakdî kredilerinin anapara, faiz ve/veya ferilerine ilişkin ödemelerini aksatan gerçek ve tüzel kişilerin, ticari faaliyette bulunan ve bulunmayan gerçek kişilerin ve kredi müşterilerinin karşılıksız çıkan çek, protesto edilmiş senet, kredi kartı ve diğer kredi borçlarına ilişkin 5411 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi hükmü uyarınca kurulan Türkiye Bankalar Birliği Risk Merkezi nezdinde tutulan kayıtları, söz konusu borçların ödenmesi geciken kısmının 1/7/2023 tarihine kadar tamamının ödenmesi veya yeniden yapılandırılması halinde, bu kişilerle yapılan finansal işlemlerde kredi kuruluşları ve finansal kuruluşlar tarafından dikkate alınmaz.

(2) Kredi kuruluşları ve finansal kuruluşların birinci fıkra hükmü uyarınca mevcut kredileri yeniden yapılandırması veya yeni kredi kullandırması, bu kuruluşlara hukuki ve cezai sorumluluk doğurmaz."

MADDE 28-11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 3-Bu Kanunun 27 nci maddesine göre il özel idarelerinin sorumluluğunda bulunan içme sularının Sağlık Bakanlığınca yapılan veya yaptırılan her türlü tetkik ve tahlil bedellerinden il özel idarelerince 30/9/2022 tarihine kadar ödenmemiş olan alacak tutarları ferîleriyle birlikte terkin edilir.

Bu alacakların tahsili için açılmış davalarda karar verilmesine yer olmadığına, icra takiplerinin ise iptaline karar verilir.

Karar verilmesine yer olmadığına veya takibin iptaline karar verilen hâllerde yapılan masraflar taraflar üzerinde bırakılır ve vekâlet ücretine hükmolunmaz."

MADDE 29-21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanununun 39 uncu maddesinin ikinci fıkrasına "yazılı şekilde" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya uzaktan iletişim araçlarının kullanılması suretiyle mesafeli olarak" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 30-6361 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent ve aynı fıkranın sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“g) Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında aranan şartların ya da şirket ortaklarınca kurucularda aranan şartların kaybedilmesi,”

“Bu fıkranın (g) bendinde belirtilen hallerin, tasarruf finansman şirketleri için gerçekleşmesi durumunda Kurul, 50/A maddesinin birinci fıkrası kapsamında söz konusu tasarruf finansman şirketlerinin faaliyet izinlerini kaldırmaya ve tasfiyesine karar vermeye yetkilidir. Hakkında tasfiye kararı verilen tasarruf finansman şirketleriyle ilgili olarak aynı maddenin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları uygulanır.”

MADDE 31-9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Hizmet sağlayıcılarınca kurumlar vergisi beyannameleri ekinde yer alan gelir tablosunun net satışlar kısmında belirtilen tutardan şirketin posta hizmetlerinden elde ettiği net satış hasılatına isabet eden miktarın yüzde 2’si kurumlar vergisi beyannamesinin verildiği ayı takip eden ayın sonuna kadar,”

“(2) Hizmet sağlayıcıları tarafından birinci fıkranın (a) bendinde belirtilen katkı payının tahakkukuna esas bildirimlerin süresinde yapılmaması veya eksik ya da yanlış yapılması veyahut anılan bentte belirtilen süre içinde katkı payının ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde Bakanlık tarafından hizmet sağlayıcısına yapılacak tebliğ ile bildirimin ve/veya ödemenin yazının tebliğ tarihinden itibaren 1 ay içinde yapılması istenilir.

Bu şekilde verilen ek süre içinde;

a) Katkı payının tahakkukuna esas bildirimin eksiksiz ve doğru yapılmaması, katkı payının ödenmemesi veya eksik ödenmesi hallerinde Bakanlığın bildirimi üzerine Kurum tarafından hizmet sağlayıcısının yetkilendirmesi iptal edilir. Evrensel posta hizmet yükümlüsü olan hizmet sağlayıcısı hakkında bu bent hükmü uygulanmaz.

b) Katkı payının ödenmemesi veya eksik ödenmesi halinde ödenmeyen alacağın birinci fıkranın (a) bendine göre oluşan vade tarihinden itibaren gecikme zammı ile birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsili için ilgili vergi dairesine bildirimde bulunulur. Bildirimde alacağın vade tarihine ve katkı payı tutarına yer verilir. Vergi dairelerince 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsili yapılan katkı payları ertesi ayın sonuna kadar Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına aktarılır.”

MADDE 32-6475 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“2022 yılı dördüncü dönem evrensel posta hizmeti gelirlerinin bildirim ve ödeme zamanı

GEÇİCİ MADDE 12- (1) Hizmet sağlayıcılarınca, 2022 yılı Ekim-Kasım-Aralık dönemi posta hizmetlerinden elde edilen net satış hasılatına isabet eden miktarın yüzde 2’si 2023 yılının Mart ayı sonuna kadar Bakanlığa bildirilir ve aynı süre içerisinde Bakanlığın merkez muhasebe birimi hesabına aktarılır.”

MADDE 33-14/1/2015 tarihli ve 6585 sayılı Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (ğ) bendi aşağıdaki şekilde, (h) bendinde yer alan “Bu Kanun çerçevesinde Bakanlıkça alınan tedbirlere ve yapılan ikincil düzenlemelere uymayanlara ve denetime” ibaresi “Denetime” şeklinde, “iki bin Türk lirası” ibaresi “elli bin Türk lirasından iki yüz elli bin Türk lirasına kadar” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye beşinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş, diğer fıkra buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(ğ) 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine istinaden belirlenen mesleki davranış kurallarına ve yapılan düzenlemelere aykırı hareket edenler ile bu maddede ayrı bir idari para cezası öngörülmemiş olması durumunda, aynı fıkranın (ç) bendine göre Bakanlıkça alınan tedbirlere ve yapılan ikincil düzenlemelere uymayanlara her bir aykırılık için on bin Türk lirasından üç yüz bin Türk lirasına kadar,

“(6) Bu maddede alt ve üst sınırları belirtilen idari para cezalarının uygulanmasında Bakanlıkça ceza tutarı belirlenirken, işlenen kabahatin haksızlık içeriği, tekrarı ve sayısı, kabahat dolayısıyla elde edilen menfaatin ve neden olunan zararın büyüklüğü ile failin kusuru ve ekonomik durumu gibi hususlar dikkate alınır.”

MADDE 34-6585 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2-(1) 2023 takvim yılı bakımından bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik 18 inci maddenin birinci fıkrasının (ğ) ve (h) bent hükümleri uyarınca kesilecek idari para cezaları hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin yedinci fıkrası hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 35-11/7/2019 tarihli ve 7183 sayılı Türkiye Turizm Tanıtım ve Geliştirme Ajansı Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasında yer alan “Bakan tarafından” ibaresi “Bakan Yardımcısı tarafından” şeklinde değiştirilmiştir.

“(3) Ajansın karar organı Yönetim Kuruludur. Yönetim Kurulu; Tanıtma Genel Müdürlüğünden sorumlu Bakan Yardımcısının başkanlığında, Tanıtma Genel Müdürü, Türk Hava Yolları Yönetim Kurulu Başkanı, Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü tarafından işletilenler hariç olmak üzere havalimanı ve terminal işletmelerini temsilen en yüksek cirosu olan ilk iki işletme arasından her üç yılda bir sırayla görevlendirecekleri bir kişi, Bakanlıktan turizm işletmesi belgeli bileşik tesisler ile konaklama tesislerinin bulundukları coğrafi bölge bazında temsilini sağlamak üzere Marmara ve Akdeniz Bölgelerinden üçer üye, Ege Bölgesinden iki üye, Karadeniz, İç Anadolu, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinden birer üye olacak şekilde her belge bir oy yerine geçmek suretiyle kendi aralarında yapılacak seçim sonucunda üç yıl süreyle Yönetim Kurulunda görevlendirecekleri on iki kişi, seyahat acentası işletme belgesi sahiplerinin ilgili mevzuatı uyarınca kendi aralarında yapacakları seçimle belirlenecek bir kişi ve Bakanlıktan turizm işletme belgeli yeme-içme ve eğlence tesisleri ile deniz turizmi tesislerinin temsilini sağlamak üzere ülke çapında yapılacak seçimle üç yıl süreyle belirlenecek bir kişi olmak üzere toplam on sekiz üyeden oluşur. Bakanlıktan turizm işletmesi belgeli tesislerin temsilcilerinin seçimlerine ilişkin işlemler Ajans tarafından yürütülür.”

MADDE 36-7183 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

- a) Bileşik tesisler ile konaklama tesislerinden binde beş,
- b) Bakanlıktan belgeli yeme-içme ve eğlence tesislerinden binde beş,
- c) Deniz turizmi tesislerinden binde beş,
- ç) Seyahat acentalarından (münferit uçak bileti satışları hariç) on binde beş,
- d) Hava yolu işletmelerinden (ticari yolcu taşımacılığı faaliyetlerinden) on binde beş,”

MADDE 37-7183 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Seçimlere ilişkin hükümlerin uygulanması

GEÇİCİ MADDE 2-(1) Bu Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan değişikliklere ilişkin hükümler, Yönetim Kurulu üyelerinin seçim süreci başlamış olsa dahi, seçime yönelik iş ve işlemlerde gecikmeksizin uygulanır. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Yönetim Kurulu üye seçimlerinin yapılmasına 30 günden az süre kalması halinde seçimler iki aya kadar ertelenir. Seçimin yapılmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 38-7183 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Deniz turizmi araçlarından turizm payının tahsili

GEÇİCİ MADDE 3 - (1) Bu Kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen turizm payı, Bakanlıktan belgeli deniz turizmi araçlarından 31/12/2022 tarihine kadar alınır.”

MADDE 39-4/4/1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 41 inci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Karşılığı nakit olmayan piyango düzenlemek için izin alınması amacıyla müracaatta bulunan gerçek ve tüzel kişilerden; İdarece 2.000 Türk Lirası başvuru bedeli alınır. Yapılan inceleme sonucunda izin verilmesi kararlaştırılan piyangolarda taahhüt edilen ikramiye, ödül veya benzeri menfaatlerin toplam rayiç bedelinin yüzde 15’i oranında ayrıca izin bedeli alınır. Yurt dışından ithal edilen veya başka gerçek ve tüzel kişiler tarafından üretilen, temin edilen ya da ticaretine konu edilen mal ve hizmetlerin ikramiye olarak konulması halinde bu oran iki katı olarak uygulanır. Kamu kurum ve kuruluşları ile vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan dernekler tarafından düzenlenecek piyangolardan ise başvuru veya izin bedeli alınmaz.

Bu maddede geçen başvuru bedeli; her yıl, bir önceki yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında, takvim yılı başından geçerli olmak üzere, artırılarak uygulanır, bir Türk Lirasına kadar olan kesirler dikkate alınmaz.”

MADDE 40-320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52-Kanunun verdiği yetkiye dayalı olmaksızın;

a) Her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunları oynatanlar ya da oynanmasına yer veya imkân sağlayanlar, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adli para cezasıyla,

b) Yurt dışında oynatılan her türlü eşya piyngosu, şans oyunu, müşterek bahis ve benzeri oyunlara internet yoluyla ve sair suretle erişim sağlayarak, Türkiye’den oynanmasına imkân sağlayanlar, dört yıldan altı yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezasıyla,

c) Her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunlarla bağlantılı olarak para nakline aracılık edenler, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezasıyla,

ç) Kişileri reklam vermek ve sair surette her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunları oynamaya teşvik edenler, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üç bin güne kadar adli para cezasıyla,

d) Fiziki veya elektronik ortamlar üzerinden üçüncü kişilerce düzenlenen her türlü eşya piyngosu, şans oyunları ve müşterek bahis veya benzeri oyunları oynayanlar, mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından beş bin liradan yirmi bin liraya kadar idari para cezası ile, cezalandırılır.

Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 41 inci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uyarınca gerekli izni almakla birlikte çekilişleri yapmayanlar ya da çekiliş sonuçlarını ilan etmeyenler veyahut taahhütlerini yerine getirmeyenler iki aydan iki yıla kadar hapis ve üç bin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

Bu maddenin birinci ve ikinci fıkrası kapsamına giren suçların işlendiği işyerleri mahallin en büyük mülki idare amiri tarafından ihtarda bulunulmaksızın üç aya kadar süreyle mühürlenerek kapatılır. İş yeri açma ve çalışma ruhsatına sahip işyerlerinin ruhsatları mahallin

en büyük mülki idare amirinin bildirimi üzerine ruhsat vermeye yetkili idare tarafından beş iş günü içinde iptal edilir.

Bu madde kapsamına giren suçlardan dolayı, tüzel kişiler hakkında bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Bu madde kapsamındaki suçlarla bağlantılı olarak, şans oyunları, her türlü eşya piyangosu, müşterek bahis veya benzeri oyunların oynanmasına tahsis edilen veya oynanmasında kullanılan ya da suçun konusunu oluşturan eşya ile bu oyunların oynanması için ortaya konulan veya oynanması suretiyle elde edilen her türlü mal varlığı değeri, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun eşya ve kazanç müsadereğine ilişkin hükümlerine göre müsadere edilir.

Birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentleri ile ikinci fıkra düzenlenen suçlar bakımından 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun;

- a) 128 inci maddesinde yer alan taşınmazlara, hak ve alacaklara el koyma,
- b) 135 inci maddesinde yer alan iletişimin tespiti, dinlenmesi ve kayda alınması,
- c) Örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenip işlenmediğine bakılmaksızın 139 uncu maddesinde yer alan gizli soruşturmacı görevlendirilmesi,
- ç) 140 inci maddesinde yer alan teknik araçlarla izleme, tedbirlerine ilişkin hükümler uygulanabilir.

Bu maddede tanımlanan suçlara ilişkin delil veya emarelerin tespiti hâlinde İdare, doğrudan Cumhuriyet başsavcılığına başvuruda bulunabilir. Soruşturma sonunda verilecek kovuşturmayaya yer olmadığı kararları İdareye tebliğ edilir ve İdare bu kararlara itiraz edebilir. Bu Kanunda tanımlanan suçlar dolayısıyla açılan davalarda mahkeme, iddianamenin bir örneğini İdareye tebliğ eder. Başvuru yapılması hâlinde İdare açılan davaya katılan olarak kabul edilir.”

MADDE 41-27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde kapsamına giren personele; bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinin (D) bendi, 2 nci, 28 inci, ek 1 inci, ek 4 üncü ve ek 13 üncü maddeleri hariç olmak üzere diğer maddelerinde öngörülen her türlü ödemeler ile ek 9 uncu maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarında belirtilen mevzuat hükümlerine göre yapılan ödemeler, 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Kanunun ek 21 inci maddesinde öngörülen ödeme, 657 sayılı Kanunda ödenmesi öngörülen aylık, ek gösterge, zam ve tazminatlar, makam tazminatı, temsil tazminatı ve avukatlık vekalet ücreti ödenmez.”

MADDE 42-26/9/2011 tarihli ve 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, mülga (n) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, fıkra (o) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (ö), (p) ve (r) bentleri eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

“e) Mevzuata aykırılıkları tespit edilen bağımsız denetim kuruluşları, bağımsız denetçiler, bilgi sistemleri ve sürdürülebilirlik denetimi yapanlar hakkında idari yaptırım kararı vermek.”

“n) Kurulca gerekli görülen durumlarda, bağımsız denetime tabi işletmelerin finansal tablolarının Kurumca yayımlanan standart ve düzenlemelere uyumunun gözetimini yapmak.”

“ö) Uluslararası standartlarla uyumlu olacak şekilde Türkiye Sürdürülebilirlik Standartlarını belirlemek ve yayımlamak, gerektiğinde değişik işletme büyüklükleri ve sektörler itibarıyla farklı düzenlemeler yapmak, bu konularda denetim yapacakları yetkilendirmek ve gözetime tabi tutmak.

p) Bağımsız denetim kapsamındaki işletmelerden bilgi sistemleri denetimine tabi olacakları belirlemek ve bu denetimin uluslararası standartlara uygun olarak yürütülmesini teminen düzenleme, yetkilendirme ve gözetim yapmak.

r) Kurumun yetkili olduğu alanlara yönelik araştırma geliştirme, eğitim, sınav, tescil işlemleri yapmak amacıyla kurum bünyesinde merkez kurmak ve bunların faaliyet usul ve esaslarını belirlemek.”

MADDE 43-660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“(1) Kurumun hizmet birimleri, daire başkanlıkları şeklinde teşkilatlanmış on bir hizmet biriminden oluşur.”

MADDE 44-660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 25 inci maddesinin birinci fıkrasına “İncelemeler,” ibaresinden sonra gelmek üzere “ilk denetim sözleşmesi imza tarihinden itibaren,” ibaresi ve fıkraya ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, ikinci ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İzleyen incelemelerde ise süre önceki incelemeye ilişkin Kurul kararını takip eden takvim yılından itibaren yeniden başlar.”

“(2) Bağımsız denetçilerin kalite güvence sistemi incelemelerine ilişkin usul ve esaslar Kurul tarafından belirlenir.”

“(5) Kurumca yapılan incelemeler sonucunda bağımsız denetim kuruluşları, bağımsız denetçiler, bilgi sistemleri ve sürdürülebilirlik denetimi yapanlar hakkında ikaz, uyarı, faaliyetin kısıtlanması, faaliyet izninin askıya alınması ve iptali dahil olmak üzere uygun yaptırımlar uygulanır. Bu fıkra da belirtilen idari yaptırımlara karar verilmiş olması, ayrıca idari para cezasına karar verilmesine engel teşkil etmez.”

“(8) Faaliyet izninin iptali hali hariç olmak üzere, idari yaptırım uygulanmasına karar verilen durumlarda aykırılığı gerçekleştirenlere sürekli eğitim yükümlülüğüne ilave eğitim yükümlülüğü getirilebilir.”

MADDE 45-660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 27 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve (d)” ibaresi “, (d), (ö) ve (p)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 46-Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 660 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı cetvele eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren işverenler tarafından çalışanlara elektrik, doğalgaz ve diğer ısınma giderlerine karşılık olmak üzere 30/6/2023 tarihine kadar (bu tarih dahil) mevcut ücretlerine/prime esas kazançlarına ilave olarak yapılan aylık 1.000 TL’yi aşmayan ödemeler, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa göre prime esas kazançta dahil edilmez ve bu tutar üzerinden 193 sayılı Kanun uyarınca gelir vergisi hesaplanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgisine göre Hazine ve Maliye Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 2- 15/8/2022 tarihi itibarıyla 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu ile 6/12/2018 tarihli ve 7155 sayılı Abonelik Sözleşmesinden Kaynaklanan Para Alacaklarına İlişkin Takibin Başlatılması Usulü Hakkında Kanun uyarınca icra takibi başlatılmış bulunan, borçlusu gerçek kişi olan ve her bir icra dosyası itibarıyla asıl alacak ve ferileri dahil icra takibi başlatıldığı tarihteki takip tutarı 2.000 Türk lirasını aşmayan alacaklar

ile bu tutarın üzerinde takip başlamış olmakla birlikte 15/8/2022 tarihi itibarıyla dosyada yapılmış tahsilatlar nedeniyle bakiye takip tutarı 2.000 Türk lirası ve altına düşen alacaklardan, alacaklıların bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden üçüncü ayın sonuna kadar alacak haklarından feragat ettiklerini belirtir dilekçeyle vazgeçerek icra takiplerini sonlandırmaları koşuluyla takip konusu alacak, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 322 nci maddesi kapsamında alacak kabul edilir.

Bu madde kapsamında icra takibinden vazgeçilen alacaklar için 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 23 üncü maddesi uyarınca icra takibinden vazgeçme nedeniyle alınması gereken harç ile 30/6/1934 tarihli ve 2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde düzenlenen harç alınmaz. Evvelce alınan harçlar iade edilmez. Bu Kanun hükümlerinden yararlanılmak üzere takibinden vazgeçilen icra dosyaları ile ilgili olarak taraflar karşılıklı olarak yargılama gideri ve vekalet ücreti talebinde bulunamaz.

4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun ek 37 nci maddesine göre Hazine payı ödemekle yükümlü işletmecilerin, bu madde hükmünden yararlanarak alacaklarının takibinden vazgeçmeleri durumunda, takibinden vazgeçtikleri tutar içinde Hazine payı hesaplanmasını gerektirir alacak bulunması koşuluyla, 15/8/2022 tarihi itibarıyla ilgili icra dosyasındaki takip tutarının yüzde 18'i, feragat tarihini takip eden aydan başlamak üzere ödemeleri gereken Hazine paylarından mahsup edilmek suretiyle iade edilir.

5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu çerçevesinde Bilgi Teknolojileri Kurumu tarafından yetkilendirilen, Hazine payı ödemekle yükümlü olmayan ancak 16/6/2005 tarihli ve 5369 sayılı Evrensel Hizmet Kanunu kapsamında evrensel hizmet katkı payı ödeme yükümlülüğü bulunan işletmecilerin bu madde hükmünden yararlanarak alacaklarının takibinden vazgeçmeleri durumunda, takibinden vazgeçtikleri tutar içinde evrensel hizmet katkı payı hesaplanmasını gerektirir alacak bulunması koşuluyla, 15/8/2022 tarihi itibarıyla ilgili icra dosyasındaki takip tutarının yüzde 1'i, feragat tarihini takip eden ilk dönemden başlamak üzere ödemeleri gereken evrensel hizmet katkı paylarından mahsup edilmek suretiyle iade edilir.

Bu madde hükmünden faydalanarak alacaklarından feragat edenler, feragat ettikleri alacaklar ile ilgili olarak, bu maddede öngörülen hükümler dışında ilgili idareden herhangi bir yasal yükümlülüğün iadesi, vekalet ücreti, yargılama gideri ve benzeri başkaca bir hak ve alacak talebinde bulunamaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Adalet Bakanlığı ve Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 3- 19/10/2005 tarih ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu kapsamında faaliyet gösteren varlık yönetim şirketlerince, banka ve diğer mali kurum ve kuruluşlardan 15/8/2022 tarihi (bu tarih dâhil) itibarıyla devir ve temlik alınan ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla anapara takip bakiyesi 2.500 Türk lirası ve altında bulunan bireysel nitelikli her türlü kredi sözleşmesinden kaynaklı alacakların anapara takip bakiyesinin yarısı; kalan anapara, faiz, masraf, vekalet ücretleri ve benzeri alacaklarının takibinden feragat etmeleri şartıyla, Hazine ve Maliye Bakanlığı bütçesinden Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna aktarılan tutardan Fonun iştiraki olan varlık yönetim şirketi aracılığıyla ödenir. Bu kapsamda tasfiye edilecek tutar bir gerçek kişinin tüm varlık yönetim şirketlerine olan borç toplamı dikkate alınarak tespit edilir.

Bu madde kapsamında alacaklı kuruluşlar tarafından tahsil edilen tutarlar nedeniyle lehe alınan paralar banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisnadır, tasfiye edilen alacaklar için icra tahsil harcı ile 30/6/1934 tarihli ve 2548 sayılı Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde düzenlenen harç alınmaz.

Bu madde kapsamında tasfiye edilen alacaklar nedeniyle borçlu tarafından, varlık yönetim şirketlerinden veya Hazine ve Maliye Bakanlığından, vekalet ücreti, yargılama gideri ve benzeri başkaca bir hak ve alacak talebinde bulunulamaz. Kapsama giren alacaklara karşılık maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra varlık yönetim şirketlerince yapılmış tahsilatlar bu şirketlerce borçlusuna iade edilir.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, madde kapsamında tasfiye edilecek anapara alacak tutarını bir katına kadar artırmaya Hazine ve Maliye Bakanı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 4-24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu ile 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu kapsamında COVID-19 salgın hastalığının ülkemizde yayılmasını önlemek amacıyla 11/3/2020 tarihinden itibaren bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar verilen ve bu Kanunun yayımlandığı tarih itibarıyla ilgisine tebliğ edilmemiş olan idari para cezaları tebliğ edilmez, tebliğ edilmiş olanların tahsilinden vazgeçilir. Bu maddenin yürürlük tarihinden önce işlenen söz konusu kabahatler için idari para cezası verilmez, tahsil edilmiş olan idari para cezaları iade edilmez.

MADDE 47 - Bu Kanunun;

- a) 2 nci maddesi yayımını izleyen ayın başında,
- b) 3 üncü maddesi 1/1/2023 tarihinden itibaren elde edilen gelir veya kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- c) 23 üncü maddesi ile 5520 sayılı Kanunun geçici 14 üncü maddesinin yedinci fıkrasında değişiklik yapan hüküm 26/5/2022 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- d) 31 inci ve 32 nci maddeleri 1/1/2023 tarihinde,
- e) 36 ncı maddesi ile 7183 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde yapılan değişiklikler 1/1/2024 tarihinde,
- f) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 48- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

LİSTE

KURUM: KAMU GÖZETİMİ, MUHASEBE VE DENETİM STANDARTLARI KURUMU

İHDAS EDİLEN KADROLARIN			
<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>ADEDİ</u>
GİH	Daire Başkanı	1	2
GİH	Uzman	3	10
GİH	Uzman	6	10
GİH	Uzman	7	10
GİH	Uzman Yardımcısı	9	22
GİH	Müdür	1	2
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	2
TOPLAM			58